

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejemati:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izjava vsak dan sveder izvenosti nedelje in praznika.

Inserati veljajo: petostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 30—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 35—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakna.

Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Državni zbor.

Razprava o službeni pragmatiki. — „Dinamika“ klerikalnih predlogov. — Biankinijeva obstrukcija. — Nemški uradniki in slovenski klerikalci. — Hohenburger in časopisje. — Tiszov državni preobrat. — Zbornični predsednik beži. — Rusinska obstrukcija. — Brambne predloge. — Neuspeh slovenske politike. — Sejno poročilo.

Dunaj, 5. junija.

Specijalna debata o službeni pragmatiki bo morda koncem prihodnjega tedna končana. V ponedeljek se že vrši glasovanje o drugi skupini predlogov (dolžnosti in pravice uradnikov), katero bo zbornica brezdvomno popolnoma v smislu odsekovih predlogov odobrila. Poslanci bodo zlasti soglasno odklonili manjšinske predloge slovenskih klerikalcev, o katerih se je danes dr. Korošec izjavil, da ne potrebujejo utemeljitve, ker je njihova „dinamika“ tako silna, da bodo brezdvomno sprejeti. O početju slovenskih klerikalcev med katerimi se nahajajo tudi državni uradniki Verstovšek, Jarc, Fon je škoda zgubljati besede. Sotrudništvo slovenskih klerikalcev z vlado se je tudi danes dokumentiralo. Sekcijski šef Galecki je zopet prav odločno zavrnil one odsekovne predloge, ki se zdijo vladi nesprejemljivi.

Splošno se je domnevalo, da bo debata o drugi skupini pragmatike že danes končana — toda ti računi so se delali brez posl. Biankinija. Ta je porabil priliko, da z dolgotrajno svojimi izjavami znova opozori na hrvaške razmere, potrdil pa se je govoriti skozi in skozi stvarno. Pečal se je posebno obširno z uradniškim vprašanjem v Dalmaciji, z nepovolnim razmerjem, ki vlada med tujimi uradniki in domačim ljudstvom, torej z zadevo, ki je tudi za nas Slovence posebno važna in zanimiva. Pri tej priliki bi bilo omeniti, da se naši klerikalni govorniki, ki zavzemajo v zbornici tako opozicijsko in kritično stališče, napravljajo uradništvu, niti z eno besedico ne spominjajo po nemških uradnikih teptanih slovenskih pravic, ogibajo se naše slovenske uradniške mizerije na prav sumljiv način. In vendar bi bilo

morda sklicevanje na nemški uradniški sistem, ki ga vlada pri nas sistematično uvaja, še edino opravičilo za njihovo odklanjanje in kritično razpoloženje napram uradniškemu vprašanju!

Konec današnje seje je bil prav buren. Dopoldan je bila konfiscirana Arbeiter Zeitung in sicer radi nekakega govora posl. Seitza, ki ga je le-ta govoril v brambnem odseku. Govor je bil torej imuniziran. Da se ga je državni pravdnik navzlic temu upal zapleniti, dokazuje, da je prekršil zakon na direktni migljaj justičnega ministra Hohenburgerja, kateri se je iz nemškega naprednjaka prelevil v najservilnejšega reakcionarca, ki udeležuje svoj nasilni naturel ravno tako proti nemškemu narodu, kakor proti neljubim mu strankam. Socijalni demokrati so mu danes hudo posvetili in dr. Adler je med velikim odobravanjem obsodil načelnika avstrijske justice; ki smoteno korumpira naše pravosodstvo. V medključu je označil posl. Steinwender časnikarstvu sovražno postopanje Hohenburgerjevo za popolnoma pravilno, kar je izzvalo precej ogorčenja. Morda bi bil moral posl. Steinwender slišati še bolj gorke, ako bi poslanci vedeli, da prejema ta nemški narodni in antisemitski politik, ki se v javnost tolktrakt žerira kot nasprotnik časopisja — od dunajskega židovskega Tagblatta mesečni fikssum 400 K za razna parlamentarna poročila in informacije.

Veliko burje je izzval tudi notranji minister Heinold. Češki socijalni demokrati so bili vložili interpelacijo radi državnega preobrata na Ogrskem ter se v njej tudi dotaknili ogrskega kralja. Znani nemško-nacionalni »državnik« Hummer, eden izmed tistih, ki so v mladih letih kričali Heil Hohenzollern, je šel nato nagovarjat nimistra, naj to »blasfemijo« takoj zavrne. Heinold se je dal speljati in si je uzurpiral pravo, ki pristaja edino le zborničnemu predsedniku: zavračati namreč nedostojne ali šaljive besede, ki padejo v zbornici. Osupli poslanci so naenkrat zaslišali raz sedež ministrskega predsednika grajo, katero podeljevati pristaja le prezidentu. Heinold si je s tem nakopal prav neprijetno in ostro zavrnitev zbornice, denunciant Hummer na je preslišal

take, da si jih bo pomnil. Njegovi lastni tovariši so se ga sramovali.

V obliki vprašanja na predsednika je tudi posl. Choc ožigosal Tiszova nasilstva.

Predsedništvo je imelo v teh deloma burnih prizorih jako težavno nalogo. Nad vse karakteristično za nemško - nacionalnega predsednika Sylvestra je dejstvo, da se ta vsaki neprijetnejši in težavnejši situaciji izogiba ter baš takrat, kadar bi moral varovati ugled in čast prezidija — zbeži. Tudi tokrat je prepustil podpredsednikom, da opravijo posle po lastni preudarnosti. Mora se posl. Pogačnik priznati, da je navzlic težavnosti položaja, nastopal spretno in korektno — vsekakor boljše, kakor pa to zna dr. Sylvester.

Razpoloženje v parlamentu je sicer zopet uprav nepovoljno. Rusini so prekinili vsaka pogajanja z vlado, ker smatrajo njene propozicije glede rusinske univerze za absolutno nesprejemljive. Upravičeno poudarjajo rusinski poslanci, da nikakor ni priustno prisojati Poljakom naloge sodnika v tej zadevi, od katerega je odvisno ali dobijo svoje pravo ali ne. Rusini ne zahtevajo ničesar od Poljakov, temveč od države. Obrnili so se na vse stranke z memorandumom, v katerem apelirajo na razsodnost in pravičnost parlamenta. Ako ostane ta apel brez odmeva, potem odklanjajo Rusini vsako odgovornost za svojo obstrukcijo ter jo prelagajo na pleča Poljakov in vseh onih strank, ki nečesto spoznati, da si narod svojih potreb ne sme in ne more dati odmeriti tako, kakor se ljubi drugim.

Grozeča rusinska obstrukcija otežkoča položaj zlasti radi tega, ker se trudi vlada na vse kripile, da bi avstrijski parlament odobril brambni zakon v najkrajšem času. Izrazila je celo željo, da naj bi prišle brambne predloge takoj po službeni pragmatiki v razpravo. To je neizvedljivo, pač pa so skoraj vse stranke pripravljene, da se razpravljajo postopanje v odsekih, kjer se predloge sedaj nahajajo, kolikor mogoče zednostavi in pospeši. To je seveda mogoče uresničiti le tedaj, ako se posreči odvrti Rusine od obstrukcije. Vlada namerava pričeti nova pogajanja z Rusini in Poljaki, toda

zdi se, da nima mnogo upanja na skorajšnji uspeh.

Prihodnji teden bo v marsikaterem oziru odločen in pomemben.

Brezdvomno pa so pokazali dogodki eno: politika slovanskih strank se zopet ni obnesla. Predno so dosegle rešitev parlamentarnega vprašanja in ž njo zvezano revizijo sistema stopa brambni zakon v aktualen štadij. Skoraj nemogoče je zapostavljati to najvažnejše državno vprašanje, ki je radi socijalnih udobnosti, katere prinese brambna reforma, tudi ljudsko vprašanje, strankarskim in narodno - političnim interesom. Čehi in Jugoslavoanci bodo torej glasovali za brambno reformo ravno tako, kakor bi bili glasovali, ako bi že imeli izvojevan primerni vpliv na vlado in vodstvo državnih poslov.

V naslednjem podajemo sejno poročilo:

Seja poslanske zbornice v sredo, se je pričela ob 11. dopoldne.

Nadaljevala se je razprava o službeni pragmatiki.

V tej debati so bila zanimiva samo izvajanja poslanca dr. Steinwenderja, ki je utemeljeval predlog, naj se pri odmerjenju pokojnine upoštevajo prejemki, ki jih ti vpokojeni uradniki dobivajo v svoji postranski službi.

Hrvaški poslanec Biankini je govoril polni dve uri o uradnikih in uradniških razmerah v Dalmaciji.

Po njegovem govoru je zbornica prekinila razpravo o službeni pragmatiki ter vzela v pretres Pacherejev nujni predlog glede poštinih oficijantov. Toda tudi ta debata se je prekinila.

Nato so dr. Adler in tovariši interpelirali radi konfiskacije »Arbeiter Zeitung«, ki je priobčila govor poslanca Seitza v brambnem odseku. Poslanec Nemec in tovariši so interpelirali radi dogodkov v ogrskem parlamentu. Nemec je v svoji interpelaciji posl. Némca in tov. se krone bi si vladajoča madžarska oligarhija upala izvršiti takšno brutalno lopovščino, ako bi v to ne imela dovoljenja ogrskega kralja.

Minister notranjih del baron Heinold je nato pripomnil: V interpelaciji posl. Nemca in tov. se krone omenja na način, ki ga moram z vso odločnostjo zavračati.

Posl. Choc je vprašal predsednika, ako je voljan, z ozirom na dogodke na Ogrskem, tolmačiti vladi in kroni čustva avstrijskega parlamenta o tej stvari.

Podpredsednik Pogačnik je izjavil, da bo vsebino tega vprašanja naznanil vladi.

Posl. Breiter je vprašal predsednika, da - li hoče oficijalno izjaviti, da je postopanje, ki se je dogodilo v ogrskem parlamentu, nelegalno.

Posl. dr. Adler je tudi govoril o dogodkih v ogrskem parlamentu ter končno vprašal predsednika, ako hoče vplivati na justičnega ministra, da bo odpravil protizakonite konfiskacije, ki se tičejo pravic parlamenta.

Podpredsednik Pogačnik je odgovoril, da se bo obrnil na vlado, ako se v resnici gre za kršenje § 28. tiskovnega zakona.

Seja je bila zaključena ob 5. popoldne. Prihodnja seja bo v ponedeljek ob 11. dopoldne.

Sijajen uspeh čeških pevcev v Parizu.

V Parizu se je po inicijativi in ob izdatni podpori mesta v dneh 26. do 28. maja vršilo največje mednarodno glasbeno in pevsko tekmovanje (concours internationale de musique), ki si ga je sploh mogoče predstaviti.

K njemu se je sešlo okrog 150 tisoč pevcev in godcev vseh evropskih narodnosti. Mesto Pariz je podarilo 300.000 frankov za darila, ki so se z drugimi prispevki razdelila za razne skupine (zborovo petje (moški, ženski, mešani zbor s spremljevanjem in brez njega), godba na lok, orkestralna godba, godba na pihala itd.).

Za vsako skupino je bila določena cena 5000 frankov in za najboljša vseh zmagovalcev velika cena (grand prix) 10.000 frankov.

Za to ceno so se zamogli boriti samo tisti, ki so dobili pri posameznih tekmah prvo ceno.

Najzanimivejše so bile tekme pevcev, pri katerih so tekmovali samo najboljši sloveči francoski, angleški, belgijski, švicarski, italijanski, španski, nemški, lucemburški, danski in drugi zbori.

LISTEK.

Lepi striček.

(Bel - Ami.)

Francoski spisal Guy de Maupassant. — Prevel Oton Župančič.

Drugi del.

(Dalje.)

Dospeli so v vas, majhno vasico ob cesti, deset hiš na vsaki strani, nekaj boljših, nekaj bornih, napol podrtih, nekaj opekastih, nekaj kamenitih; nekatere so bile pokrite s slamno, druge s skrlmi. Krčma očeta Duroya »A la belle vue«, koliba s pritličjem in podstrešjem, je stala na prvem koncu vasi na levi. Smrekova vejica, obesa nad vrati, je po starem običaju naznanjala, da se tukaj željni ljudje lahko ustavijo.

Pogrnjeno je bilo v gostilniški sobi, na dveh skupaj pomaknjenih in z dvema prtoma prekritih mizah. Sosed, ki je prišla pomagat streč, je pozdravila z velikim spoštovanjem, in ko je spoznala Georgesa, je vzkliknila: »Ježeš, ali si res ti, mali?«

Veselo je odgovoril: »Kdo pa drugi, mati Brulinka!«

In pri tej priliki je bil objel, kakor je bil objel očeta in mater.

Potem se je obrnil proti svoji ženi: »Pojdiva v najino sobo,« je dejal, »da odložiš klobuk.«

Peljal jo je skozi vrata na desni v mrzlo izbo s kamenitim, opločnicami, stene z apnom beljene; postelja je imela volnene zastore. Razpelo nad žegnančkom in dvoje barvastih podob — Pavel in Virginija pod modro palmo in Napoleon I. na rumenem konju — to je bil edini okrasek te snažne in puste sobe.

Komaj sta bila sama, je objel Madelēno: »Pozdravljena, Madica. Vesel sem, da vidim zopet starše. V Parizu človek ne misli na to, a kadar se snideš z njimi, si vendar zadovoljen.«

Ali oče je potkal s pestjo na steno in je zaklical:

»Ala, ala! Juha je na mizi.«

In morali so sesti k obedu.

Bilo je dolgo kmečko kosilo s slabo izbranimi jedmi v čudnem redu: mesena klobasa za bravino, za klobaso cvrtje. Duroyer oča, ki ga je spravil jabolčnik in par kozarcev vina v rožice, je odprl zatvornico svojih posebnih burk, tistih, ki jih je hranil za slovesnejše prilike; bile so precej zabeljene in žaltave zgodbje, ki so se pripetile njegovim prijateljem, kakor je trdil. Georges, ki jih je vse poznal, se je vendarle smejal: opojil ga je bil domači zrak, iznova ga je navdala prirojenost ljubezen do doma, do vseh prostorov in koticov, ki so mu bili izza mladih dni pri

srcu; najmanjše reči, ki jih je videl po dolgem času, z nožem vrezano znamenje na vratih, vegast stol, vonjava zemlje, čvrsti dih od smole in drevja, pahajoč iz bližnjega gozda, duh rodne hiše, potoka, gnojne gomile — vse mu je obujalo stare občutke in spomine, mu klicalo pred dušo posameznosti iz nekdanih let.

Mati Duroyčka ni odprla ust; držala se je žalostno in napeto, in je gledala postrani svojo sinaho s kipečo jezo v srcu; da, jeza je vstajala v ti stari težakini, v ti stari kmetici z raskavimi prsti, z udi, ki jih je sključilo trdo delo, proti tej mestni ženski, ki se ji je vpirala kakor zoperna zavrnjenka, nečisto bitje, vstvarjeno za brezdelico in greh. Vsak hip je vstala, da je šla po jedi ali točit v kozarce rumene in rezke pijače iz vrča, ali rdečega, sladkega, kipečega jabolčnika iz steklenice, katerih zamaški so pokali, kakor pri limonadi - pokalici.

Madelēna ni dosti jedla, ni dosti govorila, sedela je žalostno s svojim navadnim, mrim smehljajem na ustnicah, samo da je bil sedaj ta smehljaj mračen, resigniran. Bila je razočarana, bridko ji je bilo pri srcu. Zakaj? Ona je silila semkaj. Dobro je vedela, da gre h kmetom, malim kmetom. Kako si jih je bila torej mislila, ona, ki po navadi ni sanjnila? Ali je sama vedela? Ali ne pričakuje ženske vedno stvari drugačnih, nego so zares? Ali jih je gle-

dala od daleč bolj poetične? Tega ne; a nemara bolj literarne, plemenitejšje, bolj čustvene, bolj dekorativne. In vendar si jih ni želela prav nič tako uglašeni, kakor jih opisujejo romani, kako torej, da jo je neprijetno dirnilo na stotine malenkosti, ki jih komajda opaziš? Da so jo žalili s premnogimi surovostmi, ki ne veš, kje bi jih prijel, in celo s svojo kmetiško naturo, s svojo govorico, s kretnjami in svojo dobro voljo.

Spomnila se je svoje matere, o kateri ni nikdar z nikomer govorila, zapeljane učiteljice, ki je bila vzgojena v Saint - Denisu in je umrla od bede in žalosti, ko je bilo Madelēni dvanaest let. Neznane je skrbel za vzgojo mlade deklice. Brez dvoma njen oče. Kdo je bil? Za gotovo tega ni vedela, čeprav je nejasno slutila.

Obed je bil brez konca in kraja. Sedaj so prihajali gostje, segali očki Duroyu v roko, vzklikali, ko so zagledali sina, opazovali od strani mlado ženo in poredno mežikali, češ: »Prebiti vendar! Ta pa ni za plotom pobrana, žena Georgesa Duroya.«

Drugi, ki niso bili tako domači, so sedeli za lesene mize in kričali: »Liter! — Vrček! — Dve čaši žganja! — Likerja!« — Začeli so igrati domino, močno ropotaje z belimi in črnimi koščeni ploščicami.

Mati Duroyčka je sedaj neprestano letala ven in noter, stregla pivcem s svojim jokavim obrazom,

prejemala denar in brisala mize s koncem svojega belega predpasnika.

Dim lončenih pip in cigar po soldu je polnil izbo. Madelēna je začela kašljati in je prala: »Ali ne bi šli ven? Jaz ne morem več.«

Obed še ni bil končan. Stari Duroy je bil nevoljen. Tedaj je vstala in je šla sest na stol pred vrati na cesto, ter je čakala, da izpijeta njen tast in njen mož kavo in žganje.

Georges je prišel kmalu za njo. — »Ali ne bi skočila k Sēni?« je prašal.

Z veseljem je pristala: »O, da, kar pojdiva!«

Šla sta dol, najela si v Croissetu čoln in ostala ves popoldan na otoku pod vrbari; oba sta dremala v mili pomladnji gorkoti, uspavanko so jim peli valčki pljuskajoče reke.

Proti večeru sta se vrnila.

Večerja pri svitu ene same sreče je bila Madelēni še mučnejša negc kosilo. Očka Duroy so ga imeli malc pod kapo in niso več govorili. Mat se je držala še vedno čemerno.

Klaverna luč je metala po sivih stenah sence glav z velikanskimi nosovi in gorostasnimi kretnjami. Včasih je vzdignila orjaška roka vilice, vilam podobne, proti ustom, ki so se odpirala kakor žrelo ogromne pošasti, kadar se je kateri nekoliko okrenil in nastavljal svoj profil rumenemu plapolajočemu plamenu.

(Dalje prihodnjik.)

Iz Avstrije se je za to tekmo priglasi samo češko »pevsko združenje praških učiteljev«, katero je bilo po številu najslabše, kajti francoski in drugi zbori so šteli nad 200 članov, najmočnejši francoski zbor »Choral Nadaud« celo 230 pevcev, med tem, ko je omenjeni češki pevski zbor štel samo 50 članov.

Pred svojim odhodom v Pariz, so učitelji - pevci priredili v Pragi koncert, o katerem so »Narodni Listi« pisali, da so pevci pod vodstvom prof. Pilke peli s tako svežostjo in vervo, da lahko upajo, da tudi na tujih, jim neugodnih tleh, dosežejo kak uspeh.

Lahko si pa predstavimo začudenje in navdušenje vseh, ko je zvečer po pevski tekmi sam župan pariški Cesar Cairé telegrafično obvestil praškega župana dr. Groša, da je doseglo pevsko združenje praških učiteljev prvo, glavno darilo pevске tekme, to je »grand prix de Paris«, 10.000 frankov in zmagonosno palmo.

Druga cena je bila ex equo podeljena istemu združenju in francoskemu društvu »Nadaud« iz Roubaixa.

Mestni zastop pariški je po tekmi povabil češke pevce na »častno čašo« šampanjca, pri kateri so bile izrečene navdušene napitnice na čast češkim pevcem in češkemu narodu.

Pri tej priliki so češki pevci zapeli ob nepopisnem navdušenju občinstva pred pariško mestno hišo nekaj pesmi in narodno himno »Kde domov mi je«.

Pri raznih drugih prilikah so bile češkim pevcem prirejane burne ovacije, sloveči pariški glasbeniki in kritiki so bili navdušeni ob njihovem petju. Najboljši francoski komponisti, kakor Bille, Saens in Debussy, so obljubili komponirati zanje posebne zборе itd.

Na kolodvor je pri odhodu spremljal češke pevce sam pariški župan Cairé, številni umetniki in nešteto občinstvo.

V soboto so se vrnili pevci v Prago, kjer so jih navdušeno sprejeli.

Pripeljali so seboj častno darilo: vazo de Lymoges.

Zmage čeških pevcev se lahko vesele vsi Slovani.

Oni so zopet pokazali svetu, da korakajo Slovani v kulturi v prvih vrstah vseh narodov.

Nemški listi, kakor »Bohemia« itd. z zobni skripaje od zavisti, skušajo seveda denuncirati češke pevce - zmagovalce in popisujejo pevsko tekmo kot nekako politično demonstracijo proti Nemcem.

Mi jim to veselje privoščimo.

Volitve v Belgiji.

Glasom oficijalnih poročil je bilo izvoljenih 44 liberalcev, 39 socialnih demokratov, 2 krščanska demokrata in 101 klerikalec. Pri volitvah v senat je bilo izvoljenih 26 liberalcev, 13 socialnih demokratov in 54 klerikalcev. V raznih provincijalnih mestih je treba voliti še 27 senatorjev. V Bruslju in Liegu je prišlo do hujših demonstracij, pri čemer so demonstranti pobili na cerkvah in samostanih okna ter streljali tudi na policijo. V Brüggju, Charleroiu in drugod je prišlo do krvavih spopadov, pri čemer je bilo tudi več mrtvih in ranjenih. V Liegu in okolici so proglasili delavci generalno stavko. V Henegavu so zaprli več ljudskih šol. Delavci groze voditeljem s smrtjo.

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer.

Deveti del.

(Dalje.)

IV.

Senatorjev položaj. — Uspeh dolgih let. — Uzadovoljena častihlepnost.

Lahko si je misliti, kaka jeza je prevzela Rienzija, ko se je vrnil njegov trpinčeni in onečašeni glasnik. Njegov ljuti temperament se je bil po prestanih krivica še bolj poostiril in ponesrečeni poskus, doseči s Stefanellom Colonom spravo mu je srce hudo ranilo.

Deset minut po glasnikovem povratku je veliki zvon na Kapitolu začel klicati ljudstvo pod orožje. Z najvišjega stolpa je vihralo veliko rimsko bandero in že večer potem, ko je bil Adrian pahnjen v ječo, je šla senatorjeva armada z Rienzijem na čelu proti Palestini. Vojaštvo baronov je med tem četovalo po okolici do Tivolija. Rienzi se je ustavil pri tem lepem kraju, da nabere vojakov in zahteva od nezanesljivih ljudi prisege zvestobe, dočim so šli njegovi vojniki pod vodstvom Arimbaldina v Brettona iskat sovražnike. Montreolova brata sta se vrnila pozno poročila z naznanilom, da so se čete baronov umaknile v gozd Pantano.

Rienzijevo čelo je postalo rdeče.

jo, če bi ti delali proti gibanju. Napadi na številne samostane se množijo. Tudi valonski delavci so proklamirali generalno stavko. Vojni minister je izdal povelje, da naj vojaštvo brezobzirno prepreči vsak izred. Patril in nune v valonskih samostanih so se oborožili s puškami in bodo streljali na svoje nasprotnike, kakor jim to zapoveduje vera. Več oddelkov bruselske meščanske garde se je spuntalo. V Antwerpnu se je obrnil oddelek lovcev, oddelek meščanske garde in topničarski oddelek proti policiji ter je prišlo tudi do resnih spopadov. Več vojakov je bilo tudi aretiranih. Katoliški listi zahtevajo, da vlada razpusti te vojaške oddelke.

Italijanska - turška vojna.

V Egejskem morju.

Vali iz Smirne poročajo dne 4. junija, da je neka italijanska torpedovka izkrcala v bližini Marmarisa, nasproti otoku Rodosu kakih 30 zločincev, ki so bili zaprti v ječah na Rodosu. Turškim oblastim se je posrečilo, zločince poloviti. Neka druga torpedovka je izkrcala 28 zločincev ter se je posrečilo turškim oblastim vjeti 11.

Ker pričakuje turška vlada, da bodo Italijani poskusili izkrcati vojaštvo v Smirni, ali pa na jugu Skalanove, je poslala tja več oddelkov vojaštva ter poklicala pod zastavo tudi rezerve iz Amasije. Vali v Smirni je izdal proklamacijo, v kateri odločno zanika, da bi bile turške oblasti razdelile med prebivalstvo orožje.

»Sabah« poročajo, da so Italijani izkrcali na otoku Kosu 1800 vojakov. Iz Rima pa prihaja v Carigrad poročilo, da italijanska vlada zbira mnogo vojaštva v Neapolu in Tarentu in da je tja dospelo mnogo velikih transportnih ladij družbe »Navigazione generale« v Tarentu, da preprečijo dve diviziji v Egejsko morje.

V Rdečem morju.

Italijanska vojna ladja »Piemonte« je pred par dnevi križarila ob arabski obali Rdečega morja ter bombardirala turški tabor v bližini Mokke. Bombardiranje je napravilo precejšnjo škodo ter je neki sambuk zgorel.

Mirovno vprašanje.

»Eclair« poročajo iz Rima, da so v tamošnjih političnih krogih mnenja, da je pričakovati v najkrajšem času miru. To domnevanje podpirajo s trditvijo, da so prenehali Italijani tako v Tripolitani, kakor v Egejskem morju s svojo akcijo. Govore tudi, da je bil nekdo iz neposredne okolice cesarja Viljema tri dni v Rimu in da se je dotični razgovarjal tudi s kraljem v Kvirinalu ter se nato dne 4. junija odpeljal. Splošno se sodi, da je dotični izpolnil pogoje svojega poslanstva. Iz gotovih krogov prihaja tudi vest, da so izdelani novi predlogi glede mirovne konference, tako da vzdrži Italija lahko svoj aneksijski dekret, med tem ko Turčija tega dekreta ne pripozna. Kljub temu naj bi se vršila med obema državama pogajanja. — Odveč bi bilo, opozoriti na nesmiselnost tega poročila, ker bi nepriznanje aneksijskega dekreta pomenilo nadaljevanje vojne in na drugi strani tudi Italija ne bi hotela dati iz rok orožja, ki si ga je s tolikimi denarnimi, če tudi ne človeškimi žrtvami priborila v Egejskem morju.

S temi vestmi tudi ni v skladu poročilo, da hoče italijanska vlada predložiti zbornici zakonsko predlogo za ustanovitev kolonijalnega ministrstva. Dokler je imela Italija samo Eritrejo in Benadin, ni bilo potrebe za tako ministrstvo, sedaj pa je naenkrat neobhodno potrebno. Novi kolonijalni minister najbrže ne bo imenovan, predno ne bo sklenjen mir. Do tedaj bo vodil posle kolonijalnega ministra ministrski predsednik Giolitti.

Štajersko.

Iz Trbovelj. V nedeljo popoldne je priredilo pevsko in tamburaško društvo »Zvon«, kateremu je preljubeznjivo »Zarja« že prerokovala pogin, lep izlet k Sv. Marku za Ostenk. Pridružilo se je društvu tudi več prijateljev petja in godbe. Bilo je zbrana gajzlica slabemu vremenu mnogo domačega kmetkega ljudstva, ki je z vidnim zanimanjem in radostjo sledilo lepemu petju in godbi na lok, ki je prav mojstrsko igrala pod spretnim vodstvom pevo- in glasbovodje gosp. Oskarja Mola, učitelja na Vodah. Gospod blaginjak Kuhar je v lepem govoru pojasnil namen društva in moralni uspeh takih izletov med domačim kmetkega ljudstva. Kljub vsemu očitaniu »Zarje«, da je društvo frakarsko (zato menda, ker je 7 učiteljev v društvu, od katerih se nikdar nihče ne sramuje, občeati s poštnimi rudarji) je društvo lahko ponosno na svoj napredek in na fante rudarje, katerih je pri društvu 10 in ki se ne dajo pregovoriti od socialno-demokratskih hujšakcev ter so ostali zvesti društvu. Ker se je pa našla v gostilni Sušnik za Ostenkom škaflija »südmärkin« vžigalic, katere je neki rudar iz Hrastnika, ne vedé, kaj pomenijo, kupil v hrastniškem konsumnem društvu, je dalo to povod, da so društveniki nabrali za Ciri - Metodovo družbo 5 K, katere se je poslalo glavni družbi. Tako je prav! Simpatije trboveljskega naprednega občinstva so na strani tega društva. Živeli društveniki in krepko naprej! — Prijatelj društva.

Celjske novice. Občnizbor Zadružne Zveze se ne vrši dne 13. junija, kakor smo pomotoma poročali, temveč v četrtek dne 20. junija in sicer v veliki dvorani celjskega Narodnega doma ob 10. uri popoldne. — K Ljndauerjevem konkurzu poročajo iz nemških krogov v Celju, da znašajo dolgov okrog 700.000 K. Nemška Unionbanka, ki ima v Celju podružnico, ima tirjati 450.000 K; za tirjatev je pa bojda večji del pokrita z jamstvi. Westen ima dobiti 100.000 K; ali je za to zasebno posojilo kako pokritje, se ne ve. Ostanek se pa razdeli med druge celjske Nemce. Trdka Rakusch bo, kakor pri vseh nemških polomih v Celju, gotovo tudi udeležena s kako vsotico. Polom ponosne nemške stavbe trdke Lindauerjeve bodo naši Nemci gotovo precej časa pomnili. Morda se bodo iz nje tudi naučili, da čaka v Celju enaka usoda vsakogar, komur je nemška politika več ko dobro razmerje z večino prebivalstva. — V Savinjo je padla podlugo leto stara hčerkica Motoha v Gosposki ulici in utonila. — Telovska procesija se je vršila včeraj ob najlepšem vremenu z običajnim sijajem. — Pristranost mestne policije. Na Jožefovem trgu je povozil v sredo mestni velikaš Z. s kolesom

nekega psa. Da se mu pes ni umaknil, ga je tako vjezilo, da se je obrnil in psa še enkrat povozil. Kaj bi neki napravil stražnik, ki je zraven stal in ta prizor gledal, s Slovincem v takem slučaju? — Za »Dijaški dom« v Celju so darovali v spomin g. dr. Brenčiča vsi gospodje slov. odvetniki in oba gg. notarja skupno 140 K. Lepa hvala! — Na nedeljski zlet slov. del. podpornega društva v Trnovlje k Ložnarci se ponovno opozarjamo Celjane. Predaval bo dr. Pučnik »o pomenu slovenskega Celja za Savinsko dolino.« Po predavanju tamburanje in petje.

Iz Celja. Jutri v soboto zvečer priredi »Zveza narodnih društev« ob 8. uri zvečer v celjski čitalnici javno predavanje. Predaval bo dr. Anton Božič in sicer o pomenu Celjske okolice za spodnještajersko slovenstvo. Ker bo predavanje zelo zanimivo in je za spodnještajerske Slovence zelo važno, je dolžnost Slovincem, da se tega predavanja polnoštevilno udeležijo.

Iz Brežic. (C. kr. poštnemu ravnateljstvu v Gradcu.) Komaj je prevzel naš novi poštar vodstvo tukajšne pošte, je že pokazal, kako si predstavlja »nepristransko« uradovanje. S čudovito naglico je dal odstraniti dvojezičen napis (ki je sicer res že bil potreben obnovitve) in ga nadomestiti s samonemškim. Zelo se pa moti, ako misli, da bomo brežiški Slovenci ta njegov naravnost izzivajoč čin mirno preželi! Dobro da nas je takoj v začetku opozoril na svojo osebo! Ali je morda poštni urad samo za peščico brežiških nemčurjev (saj pristnega Nemca med njimi ni!) ali pa tudi za ogromno večino slovenskega prebivalstva? Odločno zahtevamo, da pouči poštno ravnateljstvo v Gradcu našega pretarja, da brežiška pošta ni primeren kraj za javno dokumentiranje poštarjevega zasebnega političnega prepričanja, našega gospoda poslanca pa prosimo, da stori energične korake, da se bode odvzelo našemu poštarju enkrat za vselej veselje uradno delovati za pankertno nemčurstvo brežiško!

Mariborske novice. Pred porotnosodišče pridejo sledeči slučaj: v ponedeljek, 10. junija Alojz Černe, zločin proti naravnosti; v torek 11. junija Franc Steinbrenner, težka telesna poškodba; v sredo 12. junija Franc in Anton Menhart, požig in tatvina; v četrtek 13. junija Janez Kopun, požig in Ignac Ivanšič, uboj. — Zrakoplov se dvigne, kakor ste že poročali, s tukajšnje sejmšišča zraven plinarne v nedeljo dne 9. junija popoldne. Zaradi tega bo Plinarniška ulica v nedeljo predpolodne od Puffave do Brodarske ceste za splošen promet zaprta. Med tem, ko se bo zrakoplov polnil s plinom, je vsako kadenje na svinjskem sejmšišču in v okolici strogo prepovedano. K temu, za Sp. Štajer redkemu sportnemu dogodku se pričakuje mnogo tujcev. — Kradež v stolnici cerkvi. 5. junija je ukradel nekdo gospe Berti Seh, ko je za kratek čas zapustila svoj sedež in stopila k oltarju, s sedeža črno žensko torbico, zlat ščipalnik in lornjon. — Velika nesreča se je zgodila 4. junija na glavnem kolodvoru. 63letnega postreška Alberta Ribiča je zgrabil stroj, ko je šel od nekega večernega osebnega vlaka preko tira, ga vlekel 10 metrov daleč, mu strl lobanjo in odtrgal obe noge. Mož je takoj umrl.

Iz Borece pri Ljutomeru. »Sl. Gosp.« z dne 30. maja poroča o »sijajni zmagi« klerikalcev pri naših občinskih volitvah. Gotovo bo marsikoga zanimala ta »sijajna zmag«, zato pojasnimo resnico. V prvem razredu so dobili naši kandidati 4, nasprotniki 5 glasov. Zmagali so torej z enim glasom, a še ta je bil prigoljufan. V drugem razredu so dobili skoro vse vnanje glasove s tem, da so volilcem iz drugih občin obljubili, da jim ne bo treba voziti gramoza na okrajno cesto. A vkljub sijajni zmagi so zatajili reklamacijo z naše strani, zatajili so ugovor ter volili občinskega predstojnika in svetovalce. Pa prekrizali smo jim račune ter vložili ugovor naravnost na glavarstvo, ki je vse ustavilo ter ni hotelo zapriseči novoizvoljenega župana. Radovedni smo, kako skačejo in plešejo od veselja nad »sijajno zmago« nove »odbornice«? Mislimo da ne tako kot ob priliki volitve, ko je bilo v zadnji hiši pri predstojniku polno pijače, po volitvi pa pijača za občinski denar v gostilni. Drugič vam posvetimo drugače.

Ptujske novice. Umrl je dne 4. junija tukaj klobučar Jože Slavetič. Pogreb se je vršil včeraj. — Surov sin. V Zavobcih se je kregal posestnik Lovrenc Princ nad svojim sinom zaradi ponočevanja. Sinu pa to ni bilo po volji ter je zgrabil očeta in ga tako pretepal, da mu je zbil en zob in ga poškodoval na roki. Napravila se je ovdaba. — Zaradi dekleta sta se strelala mizarjski pomočnik Kacijan in sedlarski pomočnik Anton Drevenšek, oba iz Zg. Pleterja. Najprej sta se pretepal, potem pa je Drevenšek zbolel Kacijanavhrbetin ga smrtnonevarno ranil. — Za župana v Spuhlji je izvoljen posestnik g. Fob. — Zalosten konec zakonskih preprirov. Delavec Jakob Simonič se je obesil blizu okoliškega pokopališča. Zapustil je ženo in več otrok ter majhno, dobro oskrbovano posestvo. Vzrok samomora je iskati v domačih preprih.

Iz Podčetrka. (Občinske volitve.) Poročajo nam: Vzrok, da je naš novi občinski odbor tako pisano sestavljen, so osebnosti, ki imajo pri občinskih volitvah v Podčetrku vselej velik pomen, za širšo javnost so pa brezpomembne. V resnici so prišli nemškutariji v vseh volilnih razredih v manjšino. Voljena sta kompromisnim potom le 2 Nemca in 1 nemški namestnik. »Srbofilni« dr. Breschar je voljen v 1. razredu za namestnika navzlic izrecni njegovi želji in sicer tudi z nemškimi glasovi. To v pojasnilo židovski tetki »Tgp.« v Gradcu! Izvoljena sta torej 2 napredna Slovence, 2 Nemca in 5 klerikalcev za odbornike, 3 napredni Slovenci, 1 Nemec in 3 klerikalci za namestnike. Pripomniti pa je, da politični nazori nekaterih klerikalcev niso baš razbistreni. Poprejšnja klerikalno-nemška koalicija je nekaj izgubila. Za župana bo najbrže izvoljen zopet zmeren klerikalec, nadučitelj Fr. Lovrec.

Braslovče. V nedeljo, dne 9. t. m. priredi tukajšnji Sokol v kroju pešizlet v Mozirje. Odhod točno ob pol 2. popoldne iz Leganta.

Obsojen štajercijanec. Iz Maribora nam pišejo: Dne 1. junija se je vršila pred tukajšnji okrožno sodnijo obravnava proti znanemu štajercijancu Jožefu Maurinu radi hudodelstva nevarne grožnje napram odvetniškemu koncipijentu Ervinu Venigerholzu, ker mu je le - ta pripomo-

Pogledal je ostro Brettona, ki mu je prinesel to novico in v njegovi duši se je porodil naraven sum.

»Torej so utekli!« je vzkliknil. »Je-li to mogoče? Teh nepotrebnih prask s plemenitimi tolovaji je dovolj. Ali ne pride nikdar tista ura, ko si bomo stali nasproti mož proti možu?«

Montreolov brat je čutil, da mu vidi Rienzijeve temni pogled notri v srce.

»Brettone«, je dejal Rienzi s popolnoma premenjenim glasom, »ali se smem na vaše ljudi — zanašati? Ali ni nobenega sporazumljenja z baroni?«

»Kako?« je nevoljno in v zadregi vprašal Brettone.

»Tu ni nikakega — kako,« se je razljutil tribun-senator. »Vem, da si ti hraber poveljnik hrabrih mož. Ti in tvoj brat Arimbald sta mi dobro služila in jaz sem vaju dobro plačal. Ali ni tako? Govori!«

»Senator,« je dejal Arimbald »vi ste držali svoje obljube. Podelili ste nam najvišje časti, ki jih sploh morete podeliti in s tem bogato poplačali naše neznanne zasluge.«

»To priznanje me veseli,« je izjavil Rienzi.

»Upam, gospod,« je nekoliko ponosneje nadaljeval Arimbald, »da nimate glede naju nobenih sumov.«

»Arimbald,« je odgovoril Rienzi v komaj zadržani razburjenosti.

»Vi ste znanstvenik in zdi se mi, da

istih nazorov glede poživljenja najinega stanu kakor jaz. Vi bi me ne smeli izdati. Najini duši sta sorodni. Ne grajajte me — a obdaja me izdajstvo in celo zrak, ki ga vdihavam, se mi zdi, da je zastrupljen.«

Montreolovega nežnejšega brata so te besede ganile. Molče se je priklonil. Rienzi ga je pozorno motril in je potem zavzdihnil. Končal je na to ta razgovor, razpravljal o namestnem obleganju Palestine in šel potem k počitku.

Ko sta bila brata sama sta si nekaj časa gledala molče v oči.

»Brettone«, je dejal naposled Arimbald s pritajenim glasom, »spreletajo me posebne slutnje. Gautierjevi častihlepni načrti mi niso všeč. Napram svojim rojakom smo odkritosrčni in pošteni — zakaj naj bi bili izdajalci tega velikodušnega Rimljana?«

»Molči,« ga je zavrnil Brettone.

»Samo železna roka najinega brata je v stanu krotiti to nemirno ljudstvo in če bo izdan Rienzi, bodo izdani tudi njegovi sovražniki, rimski baroni. Toda — nič več o tem. Dobil sem od Montreala poročilo, da pride čez nekaj dni v Rim.«

»In potem?«

»Čim bodo baroni Rienzija oslabili — kajti zmagati ne sme — in bo Rienzi oslabil barone, se polaste naši oboroženci Kapitola. Vojaki, ki so zdaj raztreseni po vsi Italiji, bodo prihiteli pod zastavo velikega kapi-

tana. Montreal mora postati najprej rimski župan in potem rimski kralj!«

Arimbald se je vznemirjal, drsal po svojem stolu — brata pa nista dalje govorila o svojih načrtih.

Rienzijev položaj je bil tak, da je moral zagreniti najplemenitejše srce. Nikogar ni bilo, ki bi mu mogel Rienzi zaupati. Podoben je bil človeku na strmini, ki mu uhaajo tla pod nogami in ki se ne more vzdržati na nobenem grmu. Ljudje so ga bolj hvalili, kakor kdaj poprej, kričali navdušenja, če je šel mimo njih, a nihče ni hotel doprinesiti nobene žrtve. Posamezen človek ne ustanovi nikdar svobode kake države; če ne gre že večina prebivalstva z njim, vsaj krepka, navdušena manjšina mora stati na njegovi strani. Rim je zahteval žrtve od vseh, ki so želeli njegov preporod. Ljudstvo je pač hodilo za senatorjem, a niti eden Rimljan se ni brezplačno postavil pod njegovo zastavo, niti enega vinarja ni ljudstvo darovalo za obrambo svoje svobode. Na nasprotni strani pa so stali najmočnejši in najsrditejši vseh italijanskih baronov in vsak izmed njih je na lastne stroške vzdrževal malo armado izvežbanih vojakov. Z Rienzijem so bili trgovci in obrtniki, ki so pač hoteli uživati sadove svobode, a niso hoteli za svobodo ničesar storiti. Za to, da so ploskali, so zahtevali, naj jim Rienzi zagotovi mir in bogastvo, in so pričakovali, da naj posamezen mož v

enem dnevu stori, kar bi bilo poceni pridobljeno, če bi se pridobilo z naporom celega rodu v dolgih desetletjih.

Rim ni dal svojemu senatorju ne vojakov, ne denarja. Rienzi se je trudil, da ustvari armado prostovoljcev, zanesljivo, dobro izvežbano četo, ki bi vsaj zadostovala za odbijanje napadov, a njegova prizadevanja in njegova opominjanja so ostala brez uspeha. Ljudstvo ga je poslušalo — mu je navdušeno pritrdjevalo, a sledil ni ni nihče. Ko je zapustil mesto in šel proti tiranom v boj, so ljudje za njim gledali in vrnivši se v svoje delavnice govorili: To je velik mož!

Prožnost mladosti je bila tribuna že minula. Njegovo telo je bilo mnogo prestalo in v avignonski ječi si je nakopal nadložno bolezen. Njegov um ga je še vzdrževal kadar so mu živci že odpovedovali službo. V prejšnjih letih je bil Rienzi izredno zmeren, zdaj je svoje mučence ga misli rad preganjal z vinom. Nino je ljubil še vedno tako, kakor nekdaj in ona ga je še bolj oboževala kakor prej — a starega čara, ki ju je združeval, ni bilo več med njima. Prej sta govorila vedno o prihodnosti, o sijajnih dneh, ki jih pričakujeta. Zdaj se je Rienzi z nekim strahom otesel vsake misli na to, kaj bo jutri. Temna in trnjeva je bila njegova sedanjost, a prihodnost se mu je zdelala še temnejša in nesrečnejša. (Dalje prih.)

gel lani do večmesečnega zapora vsled neke pravde s posestnikom Kosijem iz ormoškega okraja. Maurin je posestnik blizu Ljutomeru in je že enkrat sedel radi prestopka proti telesni varnosti. Takrat je pretepel s pasjim bičem odvetnika dr. Grossmanna iz Ljutomeru, ker je bil pri neki obravnavi, pri kateri ga je zastopal dr. Grossmann, obsojen. Tokrat je dobil štiri mesece težke ječe. Ko je prosil Maurin dovoljenja za preložitve nastopa kazni na poznejši čas, se mu to ni dovolilo, ker se je sodni dvor — in to po pravici — bal, da bi se še kar po obravnavi Maurin ne spravljal na tega ali onega udeleženca obravnave. — Svoje dni je imel Maurin tudi na mariborskega odvetnika dr. Rosina čisto posebno jezo in mu je skušal kolikor le možno sitnariti, a tudi tu le, ker mu je pomagal do ričeta. Z narodnimi in nemškimi odvetniki je torej sedaj Maurin obračunal. Sedaj pridejo na vrsto klerikalni. Dr. Benkovič bo že previden, ostane mu torej še dr. Leskovar v Mariboru.

Drobne novice. Zveza kmetijskih združenj v Gradcu ima 20. junija ob 11. dopoldne v deželni dvorcu svoj občni zbor. — V Spodnji Poljskavi je imenoval obč. odbor gg. Karla Hrstnika in Stefana Rudolfa za častna župana, Matevža Pogorevca in Antona Samaturja pa za častna občana. Navedeni gospodje so skozi 35 let z vnejo delovali za blagor občine. — Iz Gradca. Klub za rejo golobov pismonoš na Dunaju je spustil dne 2. junija ob 7. uri zjutraj z graškega kolodvora 1000 golobov, ki so jih pripeljali v zabojih z Dunaja, v zrak. Navzlic meglenemu vremenu in precej močnemu vetru so vendar prileteli prvi golobi že pred četrto na 9. uro na Dunaj. Mnogo se jih je vsled neugodnega vremena zgubilo, v nekaterih golobnjakih do 20%. — Iz Ljutomeru. Na trg dobi v kratkem vodovod. Delo izvrši neka graška tvrdka. — Lepa starost. Umrli je na Humu pri Ormožu Marija Lešničar v 86. letu starosti. Pokojnica je odgojila 7 otrok, ki so večinoma v različnih službah po svetu. — Prideljen je mladi zdravnik dr. Ivan Zorjan, c. kr. marini v Pulju. Dr. Zorjan je humski rojak. — Iz Ormoža. Tukajšnji kaplan Polak, ki se ga je zadnje čase večkrat imenoval zaradi slovenskega verouka na nemški ljudski šoli in ki je bil tudi živahno delaven za klerikalno stranko, je šel na dopust, s katerega se na intervencijo ormoških Nemcev več ne povrne. Nadomestuje ga vpočeni župnik g. Kubinek. — Na Zg. Poljskavi je umrl bivši župan Slosar v 41. letu svoje starosti. — Posledice ljubosumnosti. Iz Konjic nam poročajo: Zakonska Janez in Marija Skrbinek v ptujski okolici sta se zadnji čas vedno prepirala, ker je Janez bil silno ljubosumen na svojo ženo. Te dni sta se zopet sprla radi tega in mož je vzel v jezi kramp ter tako dolgo tolkel z njim svojo ženo po glavi, da se je onesvestila.

Koroško.

Skromen tat. Pri Sv. Lovrencu je vlomil neznan tat v stanovanje zasebnice Marije Hudelstove. Odprl je s silo omaro, v kateri je dobil nekaj nižico, v kateri je imela Hudelstova 1560 K denarja. Vzel je 60 K, 1500 K pa je pustil ženi v knjižnici.

Samomor veseljaka. Blizo Sp. Bele se je obesil na skednju blavec, posestnikov sin Mozlakar. Šel je pred nekaj dnevi od doma, veseljačil po več gostilnah, obiskal cerkveno žegnanje v sosednji vasi, vrnil se je nato domov in se na skednju obesil.

Primorsko.

Volitve v okrajno bolniško blagajno goriško. Končni rezultat teh volitev, ki so prinesle Slovincem tako lepe uspehe proti Italijanom in ki pričajo viden napredek Slovencev slovenske Gorice, je sledeči: Oddanih je bilo 1395 veljavnih glasovnic. Od teh jih je prišlo na kandidatno listo laške »Camera del Lavoro« 430, socialistični kandidati pa so dobili 965 glasov, tako da imajo socialisti sedaj 50 delegatov, med katerimi je 20 Slovencev.

Prevarjen samomorilec. V Gorici se je hotel zastrupiti — brzkone zaradi nesrečne ljubezni — 18letni dijak H. D. Šel je v lekarno in zahteval hudega strupa. Lekarnar pa je dal mlademu fantu mesto zahtevanega strupa hudo odvajalno sredstvo, pomešano s praškom proti razburjenju živcev. Fant je še s strupom v nju živcev. Fant je šel s strupom v ki skriti klopici od življenja. Posledica je bila ta, da so samomorilec našli v groznih bolečinah, ki mu jih je povzročilo odvajalno sredstvo, in so ga morali prepeljati v bolnišnico usmiljenih bratov.

Iz šolske službe. Za učitelja na trgovski in pomorski akademiji v Trstu je imenovan dosedajni suplent na tem zavodu Jakob Furlan.

Miramaru. Park v Miramaru gostje zopet lahko obiskujejo. Vstop v grad pa še ni dovoljen.

Zaradi blaznosti so odpeljali večeraj v opazovalnico 55letno zasebnico Julijo Klemenčevico in 38letnega delavca Josipa Uršiča.

Nesreča na cesti. Kočijaž R. Dajc v Trstu je zadel na cesti Rosetti ob neki voz. Padel je pod svoj voz in dobil težke poškodbe na glavi in na rokah in si je zlomil dvoje reber. Odpeljali so nevarno ranjenega v bolnišnico.

Vročina. Na nemških šolah v Trstu so opustili popoldanski pouk zaradi vročine. Na slovenskih in laških šolah pa je popoldanski pouk še ostal in ga bodo odpravili šele, ko nastane res huda vročina. Takrat bodo pa Nemci brzkone svoje usiljene šole sploh zaprli.

Mladi tatovi. Včeraj so prijeli v Trstu 16—18let stare fante Ernesta Bajca, Bruno Cavalerija in E. Celestana zaradi žepne tatvine. Okradli so več oseb na kolodvoru in pred kinematografskimi gledališči. Odnegli so tudi izpred več trgovin razobešene blaga.

Mednarodna kolesarska dirka. Laški listi pišejo veliko o nameravani mednarodni kolesarski dirki v Trstu. Glasom poročil iz tržaških slovenskih krogov, je ta način reklame za laško kolesarsko društvo naravnost nesramen, ker ta prireditelj izključno laška in niso povabljeni niti najbližja, niti domača slovenska kolesarska društva. Vlada tozadevne prošnje laškega kolesarskega društva v Trstu še ni potrdila.

Občinska kriza v Pulju. Kako so gospodarili laški veljaki v mestnem gospodarstvu v Pulju, kaže sledeči slučaj. Mesto je vzelo 1.717.180 K posojila za zgradbo topničarske in domobranske vojašnice. Urediti in popraviti bi se morala s tem denarjem tudi mestna kanalizacija. Občina je dobila denar, toda zidali niso nobene vojašnice, niti niso dali ti moške vinarja za kanalizacijo. Zgradili so samo skladišče poleg domobranske vojašnice, ki je stalo 85.000 kron in popravili laško gimnazijo, za kar so izdali 55.000 K. Od tega denarja je pa le še okroglo 198.000 K, ves ostali znesek pa je izginil. Ko je prevzel vodstvo mestne občine baron Gorizutti, je dobil v mestni blagajni samo 143 K 41 vin. V anagrafičnem uradu so dobili zastanke od celega leta. Tudi v mestni tržnici je vladal grozen nered. Toda krivcev od sedaj še niso dobili, razun tržnega komisarja Trollisa, ki so ga aretirali. Do sedaj je izpraznjenih 13 uradnih mest, ki so razpisana za junij in julij. Mesta onih uradnikov pa, ki so še v preiskovalnem zaporu, pa glasom statutuov še ne morejo razpisati. Preiskava bo trajala še najmanj eno leto.

Dnevne vesti.

Klerikalci in narodnost. »Slovenec« je v sredo priobčil uvodnik, ki mu je dal naslov »Evharistični kongres — in naša domovina.« V tem članku piše med drugim: »V teh dneh, ko hrumi tujec pred našimi vrati in žuga vsak trenutek udreti v naš dom, prepoditi ali povežati nas vse ter se našega doma polastiti... Kdor bo čital te stavke, si bo gotovo mislil, da bo po tem uvodu prišel plantec poziv na vse rodoljubne Slovence, naj se organizirajo v narodnem odporu, da rešijo svojo domovino tujega navela in tuje poplave. Res, logično bi to bilo: ako se res domovje nahaja v skrajni nevarnosti, da se potopi v nemškem morju, kaj bi bilo bolj naravno, da se pokliče vse domorodce na krov in na branik za ugroženo stvar slovensko?! Toda klerikalna logika je drugačna! Klerikalni člankar nadaljuje zgoraj citirane stavke tako — le: »... nimajo ti ljudje nobene nujnejše potrebe, kakor trgati iz srca rojakom to, kar jim je edina opora in tolažba v dneh zemeljskih bridkosti. Pod pretežno narodnosti teptajo naše verske svetinje. Pravijo, da branijo narodnost proti nam mlačnežem! Bodi jim! Naj jo branijo! Dovolijo imajo hvaležnega dela. Dovolimo jim to prednost! Docim mi ne moremo drugače, kakor da imamo verske ideale za najvišje, ki prevladajo vse druge ideale in vse druge oziroma — naj bodo oni — paten-tirani zastopniki in zakupniki narodne ideje...« Tako piše klerikalec, ki sicer vedno slepari slovensko ljudstvo s svojo narodnostjo in s svojo narodno odločnostjo. Klerikalni člankar sicer sam priznava, da nas Slovence že na vseh koncih in krajih jemlje vrag, priznava, da nam gori že streha nad glavo, toda on je na sproti tej nevarnosti ravnodušen in brezčuten ter deklamuje z najmirnejšo vestjo na svetu nauk: »Narodno čustvovanje se mora ob tej priliki umakniti drugemu, višjemu čustvo-

vanju. Verska misel je, ki mora pri tem nadvladati vse!« Torej z drugimi besedami povedano: Naj se polasti slovenske domovine tujec, naj se prepodi s slovenske zemlje zadnji Slovenec, kaj to, ako izgine jezik slovenski z zemeljskega površja, glavno je, ako ohranijo tisti, ki bodo na bivših slovenskih tleh prebivali, vero katoliško, to se pravi, da bodo ostali tudi še nadalje v rokah prečastite duhovščine. So pač zopet nastali ugodni časi za mednarodni klerikalizem, da si upa spet v Slovincih oznanjevati načelo, da je narodnost — paganstvo. Če je Podgorce smel svoje čase reči: »Kaj to, ako se koroški Slovinci ponemčijo, glavno je, ako ohranijo svojo katoliško vero,« ako je Tone Koblar smel nedavno tega v »Gorenju« napisati: »Boj za vero, ako pri tem tudi izkrvavi mučenški narod,« zakaj bi potem glavno klerikalno glasilo »Slovenec« ne smelo narodnost proglasiti naravnost za poganstvo, narodnjake pa za — paten-tirane zakupnike narodne ideje?! Sedaj je klerikalizem adut, a vrag naj vzame vse drugo, to je sedaj parola katoliških boncev.

Bivši deželni poslanec I. Mandelj o gospodarstvu napredne in klerikalne stranke v deželi. Bivši deželni poslanec I. Mandelj, ki je odložil svoj mandat, ker se ni strinjal s politiko klerikalne stranke, priobčuje sedaj v »Vedi« o deželnem gospodarstvu študijo, ki ji je dal naslov »Nekaj številk iz kranjskega deželnega gospodarstva«. V uvodu svoje študije piše I. Mandelj med drugim: »Od leta 1896. do leta 1907. je obstajala večinska tvorba iz reprezentantov veleposredstva in narodno-napredne stranke. Ta, na kompromisu dveh političnih strank sloneča večina je bila že od rojstva sem obsojena na zmerno konservativno politiko. In res je bilo vse gospodarsko in legislativno delo te večine konservativne narave. Stedljivost in previdna vporaba skromnih razpoložljivih sredstev označa to dobo. Zato je pa bilo mogoče, da se tekom 12 let doklade niso zvišale in da je bilo denarno stanje dežele koncem leta 1907. konsolidirano.« O gospodarstvu klerikalne stranke pravi Mandelj tako-le: »Priznati se mora, da je vse to delo (namreč klerikalne stranke) programatično. Da ima to delo strankino obilježje, je tudi gotovo. Stavil pa bi vendar vprašanje, ali je v gospodarskih stvareh volja večine v skladu s finančno možnostjo dežele? Ali je finančna baza dežele zadosti močna, da nosi orjaško stavbo deželnih gospodarskih in podjetniških institucij, ki jih ima ali šele pripravljajo deželnozborna večina?« Na drugem mestu piše Mandelj: »Pravega gospodarskega deficita pri deželnem zakladu leta 1910. je bilo, kakor številk govorijo, brezdvomno nad 600.000 kron. Večjo našo pozornost mora pa vzbujati še ta okolnost, čista imovina dežele, katere sama nasebi ni velika, je jela padati. Da po ti poti naprej ne sme iti, je vsakemu jasno: tekoče redne potrebščine dežele pokrivati s kapitalizmi iz nabiranja deželnega premoženja ali pa iz najete glavnice, je silno nevarno. Eno, dve leti gre tako, a potem se pride v zagato...« K zanimivi Mandljevi študiji, ki klerikalcem gotovo ne bo prijetna, se povrnemo še jutri.

O učitelstvu se izraža Mandelj v svoji študiji »Nekaj številk iz kranjskega deželnega gospodarstva« tako-le: »Ne upoštevajoč notorično bado teh kulturnih delavcev, temveč iz oziroma na obstoj ljudske šole, smatram materialno zboljšanje učiteljskega stanu kot najnujnejše. Učitelji ginevajo. Povsod v izobraženih stanovih opažamo nadprodukcijo, le učiteljev je vsak dan manj.«

Nečuvno postopanje c. kr. okr. glavarja Reinerja v Celovcu. Da je le ta nekaki ponižni sluga nemškega »Volksrata«, to je že davno gotova stvar. Da se pa ta gospod tako dobro razume na pokončevanje Slovencev, je skoro neverjetno. Evo najnovejši udarec! Borovelski Sokol se je ustanovil pred 3 leti. Takratni okrajni glavar Grabmayer mu je potrdil društvena pravila in ta mlada četa se je pričela marljivo gibati. Prirejale so se v dvorani društvenega doma na Trati, kjer ima Sokol telovadnico, razne predstave, veselice in pred dvema leti tudi velika tombola. Med tem je prišel na krmilo okr. glavar Reiner, čegar ime si bodo koroški Slovinci obdržali v večnem spominu. Po preteku tritedenskega službovanja je že prepovedal borovelskemu Sokolu nositi kroj, z opazko, da to ni — »volks-ljubne Trachte« in da prejšnji glavar Grabmayer ko je dovolil nositi kroj ni pomislil, da je Sokol za Koroško — nevaren. Proti temu nepostavne-mu odloku se je Sokol pritožil, toda tudi pritožbo že kuhajo čez eno leto na Dunaju. Med tem so se prirejale Sokolske veselice edino v dvorani na Trati, katere je tudi sam glavar Reiner dovoljeval. Pred enim mesecem je naznanil Sokol, da priredi 16.

junija zopet tombolo in ljudsko veselico. Nič hudega sluteti so se pripravile spravile že v najboljši tek. Dne 3. t. m. pa sprejme odbor prepoved veselice in tombole, z izgovorom, da prostor v Društvenem domu ne spada v področje borovelskega Sokola, oziroma, da ne sme izven trga Borovelj prirejati zabave. Odlok je podpisan od tistega glavarja, kateri je prejšnje prireditve v isti dvorani dovoljeval. To škandalozno postopanje c. kr. okr. glavarja, ki bi bil bolj sposoben za tajnika »Südmarkte«, vpije do nebes. V lastni telovadnici na slovenski zemlji, kjer so narodna društva iz Borovelj prirejala vedno veselice, se na ljubo okr. glavarju ta društva sploh ne smejo več gibati. V Borovljah je ista vlada ugrabila Slovincem zadnjo gostilno, nove koncesije ima samo za nemškutarje. Kje naj sedaj najde tisoče Slovencev — davkoplačevalcev najmanjšo zabavo? Odgovor bi ne mogel dati tudi tisti, ki je to povzročil in to je c. kr. okr. glavar Reiner. — Naprosilo se je državnega poslanca g. dr. Vlad. Ravniharja, da bo podčul gl. glavarja o enakopravnosti koroških prebivalcev.

Pri nadomestnih volitvah v občini Dole pri Idriji, ki so se vršile v sredo, so zmagali v drugem razredu s tremi namestniki klerikalci, v tretjem razredu pa naprednjaki. Klerikalci so, kakor pri prvotni volitvi, tako pri dopolnilni volitvi štirih namestnikov razvili najstrašnejšo agitacijo. Toda navzlic vsej klerikalni gonji se je tudi pri volitvi namestnikov izkazalo, da je večina dolske občine napredna, ker so si naprednjaki obdržali najmočnejši razred volilcev, to je tretji. Oswald se je torej močno blamiral, ko je trdil, da so naprednjaki v dolski občini v manjšini. Napredni kmetje imajo 14 odborniških mest, klerikalci le štiri, ki torej ne bodo dosti pomenjali v novem občinskem odboru. Dolska občina bo imela, kakor doslej, odločno naprednega župana na čelu. Pri dopolnilnih volitvah v sredo, so se klerikalci obnašali najnesramnejše, tako da tega niti opisati ne moremo. Pokazali so Krekovo vzgojo v najdrastičnejši luči. Tudi izživljali so na najpredrznejši način, tako da je končno tudi sicer mirnim naprednim kmetom pošla hladnokrvnost in njihova klerikalna izživčava Kavčič in Nagode sta prešla, kar sta iskala. Menda ju za vselej mine veselje, izživati mirne napredne občane. Krek naj torej le še nadalje hujska s svojimi pretepaškimi govori ljudi k podivjanosti. Maščevala se bo čisto gotovo nad njegovimi somišljeniki samimi! Naprednim možem v dolski občini, ki so znali obvarovati občino pred klerikalnim terorizmom z neumornim delom, čast in priznanje!

Nemški notarski kandidatje na Slovenskem. Poročali smo, da bi bila spodnještajerska notarska zbornica (v Celju) odrekla nekemu Nemcu vpis v imenik notarskih kandidatov, ker ni izen slovenski, da pa je na višjih mestih bil vpis dovoljen. Izvedeli smo v tej stvari, da se ona ni godila pri celjski, ampak pri ljubljanski notarski zbornici.

Promocija. Na dunajski univerzi je bil promoviran doktorjem prava gosp. Milan Šubic, sin ravnatelja ljubljanske c. kr. državne obrtne šole. Čestitamo!

Bolezen gosp. pesnika Antona Aškerc. Pesnik Anton Aškerc, mestni arhivar v Ljubljani, je težko obolen in so ga danes prepeljali v bolnišnico. Nadejamo se, da se bo bolezen gospodu arhivariu kmalu preokrenila na bolje, kar mu pač iz srca žele vsi njegovi mnogostevilni prijatelji, znanci in spoštovatelji.

Veselica za Narodni sklad dne 7. julija. Na tej ljudski veselici, ki jo prirede narodne dame na čast zaupnikom narodno — napredne stranke, bo veliko tekmovanje vin v posebnem paviljonu. Poskušala se bo tu najboljša kapljica slovenske domovine, ker vsak gostilničar in vinotrižec, ki mu je na tem, da se dvigne njegov renomé, bo točil svoje najboljšje vino. Ker je še nekaj prostora v tem paviljonu, prosimo, da se čim prej oglase še oni, ki nameravajo to storiti. Vino se bo tu točilo le na korce. — Druga stvar, ki pojde v veliko množini med obiskovalce in obiskovalke, so cvetlice, ker se lahko veliko prištedi, prosimo cenjene ro-doljubkinje po deželi, da naznani-jo, če bi mogle za 7. julij poslati kaj cvetlic. S tem mnogo pripomorejo do lepšega gnotnega uspeha. Opozorjamo pa, da dopisov in prijav ter pošiljatev ni pošiljati na izvrševalni odbor narodno-napredne stranke, ampak izključno na Odbor za prireditve veselice za Narodni sklad v Ljubljani.

Hinko Nučič v Zagrebu. Kakor smo že zabeležili, je v soboto gostoval režiser Hinko Nučič v Zagrebu na angažma. Nastopil je v Lengyelovi drami »Taifun« v vlogi dr. Tokera. Hrvaški listi pišejo o Nučiču zelo pohvalno. »Narodne Novine« pi-

šejo: »Nučič je odličan igralec prvega reda. Veliki njegovi večnosti se je pridružila sijajna intuicija, zato igra s taktom, pri nas še nenavadnim. Od prvega nastopa vidimo umetnika, ki se ne bo spotaknil na svojem potu. Pri nas je bil obsut s tolikim cvetjem, kakor ga še ni dobil nobeden gost. Morda je temu razlog slovensko-hrvaška vzajemnost, ki je že prešla v familijarno neceremonijalnost.« — »Agramer Tagblatt« ocenjuje Nučiča tako-le: »G. Nučič s slovenskega gledališča se je pokazal v vlogi Tokera kot zelo inteligenten igralec, ki ima smisel za vpo-dabljanje in karakterizacijo. Nučič razpolaga z največjo sigurnostjo s svojimi igralskimi sredstvi.« — »Hrvatski Pokret« piše: »Tokerama je igral g. Hinko Nučič, režiser ljubljanskega gledališča. Govoril je hrvaški in igral vrlo dobro. Občinstvo ga je opetovano pozvalo pred zastor.« — »Novosti« pravijo: »Treba je podčrtati osobito umno igro gosta g. Nučiča.« — »Hrvatska« piše: »Gdč. Kernic je v vlogi Helene slavila pravi trijumf. A g. Nučič je bil, kolikor moremo soditi o japonskem tipu, naravnost sijajen. Zakaj bi naša uprava teh dveh sil ne pridobila za naše gledališče?« — »Kakor je iz citatov razvidno, je hrvaško časopisje enodušno v pohvali Nučičeve umetnosti. Čestitamo g. Nučiču na uspehu, ki ga je dosegel na hrvaški pozornici.

Avijatik Vidmar v Ljubljani. Danes pride v Ljubljano letalni stroj sistema »Bleriot« tržaškega avijatika Vidmarja. Vidmar bo razstavil svoj stroj v prostorih tvrke Balkan na Dunajski cesti št. 33 in sicer od nedelje do torka od 9. ure zjutraj do 7. zvečer. Vstopnina znaša 50 vinarjev. Vidmar je znan letalec, ki je dosegel od sedaj že jako lepe uspehe. Udeležil se je letalnega tedna v Zavr-ljah, kjer se je mladi avijatik srečno kosal s priznanimi svetovnimi letalci. Zadnji njegov polet, ki je najbolj znan, je bil polet iz Trsta v Benetke povodom blagoslovljenja Markovega stolpa v Benetkah. Drugo nedeljo, dne 16. t. m., priredi Vidmar v Ljubljani in sicer na vojaškem vežbišču, javen polet. Natančneje o tej prireditvi bomo še poročali.

Obrtno — strokovna razstava za obdelovanje dragocenih kovin. Od tukajšnjega »Zavoda za pospeševanje obrti« se nam poroča, da je bila obrtna strokovna razstava za obdelovanje dragocenih kovin, prirejena od Obrtno pospeševalnega urada na Dunaju, otvorjena dne 5. junija in se bo zaključila dne 30. junija.

Nesreča v gorah. Včeraj se je na Veliki Planini pri Kamniku ponesrečil neki trgovski nastavljenec, doma iz Ljubljane. Dobil je močno rano na glavi ter se je bati, da si je pretresel možgane. Ponesrečenca so snoči domačini prinesli v Stranje.

Nakupovanje konj za vojake. Komisija za nakupovanje konj iz Maribora nakupovala boče za vojaštvo sposobne konje v starosti treh in več let v nastopnih krajih: dne 15. junija dopoldne od 8. do 12. ure v Brezicah, popoldne od 3. do 5. ure v Kostanjevici, dne 16. junija dopoldne od 8. do 12. ure v Št. Jerneju, popoldne od 2. do 5. ure v Škofljani, 17. junija v Buči, med časom semnja, dne 18. junija od 8. do 11. ure v Mokronogu in dne 19. junija v Ljubljani za časa semnja.

Hrib se je usedel. Št. Vid-Grobelno. Prijatelj našega lista nam piše: Huda nesreča je zadela tukajšnjega posestnika Andreja Sivko, vulgo Adama. Nad njegovim stanom je hrib, katerega je že gotovo več desetletij izpodjedala voda. Glavna katastrofa pa se je zgodila dne 1. junija zjutraj. Velikanski del hriba — gotovo več tisoč kubičnih metrov zemlje — poraščen s košatimi hrasti in lepimi bori, se je utrgal ter začel naglo lesti proti njegovemu gospodar-skemu poslopiju. Porušila se je hiša, velik skedenj in drvarnica. Nevarnost pa preti tudi še drugim sosedom, ki stanujejo v vasi Mlače. Nesreča je seveda hujska, nego bi pogo-rel, ker na onem mestu ni mogoče staviti novega poslopja. Tu je treba kmetu nujne pomoči in smo radovedni, ali se bodo državni, oziroma deželni poslanci kaj ganili?

Elektroradiograf »Ideal«. Danes, v petek, dne 7. junija: Specialni večer s sledečim sporedom: 1. Carigrad. (Zanimiva popotna slika.) 2. Kunigundni kodri. (Humoristično.) 3. Tajno poslanstvo. (Lepa drama.) 4. Vesele urice v New Yorku. (Humoreska.) Samo zvečer, 5. Ni treba da je bilo tako. (Drama.) Samo zvečer, 6. Laponski. (Prekrasna naravna slika.) 7. Ljubnezi veselje in žalost. (Ameriška vseloigra.) Jutri, soboto, 8. junija, dve senzacijski drami: Past, nemški umetniški film. Kdo je kriv? Francoski film. Moric in njegova žena. (Velekomično.)

Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske. Od 26. majnika do 1. junija je bilo novorojenih 22 in 1 mrtev rojen. Umrlo jih je 19, med temi

11 tujecev. Umrli so za jetiko 2 (1 tuje), vsled mrtvouda 2, vsled nezgod 2 in za različnimi boleznimi 2. Za infekcijskimi boleznimi so oboli 4, za škrlatno in sicer dva tuja in dva domačina brat in sestra, ki so jih prepeljali v deželno bolnico. Dalje 1 za ošpicami in 1 za egiptovsko ošeno boleznijo.

Zblaznel je v sredo delavec Fran Žagar. Bil je aretovan zaradi razgrajanja in potem tako počenjal, da so mu morali nadeti prisilni jopič in poklicati policijskega zdravnika gosp. dr. Illnerja, ki je odredil, da so ga prepeljali v rešilnim vozom na opazovalni oddelek.

Med otroci. Na Opekarski cesti si je nek dečko kratil čas z lučanjem kamenja. Pri tem je kamen po nesreči prifrčal nekemu šolskemu učencu v obraz ter mu izbil dva zoba.

Našel je šolski učenec Jožef Maselj črn dežnik. — Šolski učenec Fran Salberger je našel očala, katera dobi izgubljeni nazaj v Razpotni ulici šte. 8.

Vrt Narodnega doma je sedaj odprt in ima velik prostor za balinanje. Prvi veliki ljudski koncert popolne Slovenske Filharmonije se vrši v nedeljo, dne 9. junija ob pol 8. zvečer. Ob neugodnem vremenu se vrši koncert v areni. Glej današnji inšertat!

Narodna obramba.

St. Peterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela dne 31. majnika t. l. v gostilniških prostorih gosp. Zupančiča na Ahaciljev cesti svoj občni zbor, ki je bil prav dobro obiskani in ki je pokazal, da so tudi pod šentpeterskim zvonom za narodno delo vneti borilci in borilke. — Predsednik moške podružnice gospod občinski svetnik Fran Mally je pozdravil v vnešenih besedah udeležnike ter v jedernatem govoru slikal pomen te naše družbe ter obenem stavljal za vzor Ciril-Metodovo družbo v Trstu, ki stvarja plede požrtvovalnosti prave čudeže. Naznani, da sta izstopila radi boleznij večletna člana odborov g. Fr. Podkrajšek in njegova gospa soproga in predlaga, naj se jima izreče za njiju vzorno, požrtvovalno delovanje priznanje in zahvala, kar se je soglasno sprejelo. — Nato je podala tajnica ženske podružnice gosp. Leni Bardekova svoje poročilo. Poročevalka navaja delovanje podružnice in z žalostjo konstatira, da je bilo l. 1911 proti prejšnjim letom dokaj slabše. Primerja dohotke veselja zadnjega leta z istimi prejšnjih let in mora, žal, zaznamovati nazadovanje. Odbor je bil sicer delaven, vendar mu je polje dela silno kamenito. Mnogo rodoljubov se ne oklepa več s tisto ljubeznijo te naše družbe kot prej, temu pa je iskati vzrok v velikem številu naših društev ki vsi apelujejo na požrtvovalnost svojih članov. So pa zopet drugi, ki so naši družbi nad vse naklonjeni in med katere kot prvi sodijo gg. železnični uradniki, ki so vsedkar v moralnem in gmotnem oziru bili podporniki naše družbe. Posebno gg. pevcem izreka gospica tajnica svojo zahvalo; tako tudi dnevnikom: „Sl. Narod“, „Jutro“ in „Laibacher Zeitung“, ki so vedno radi prinašali poročila o podružnici. Spomina se odstopivše dolgoletne predsednice gospe Podkrajškove s katero zgubi podružnica najljubše moč in kateri bo težko dobiti enakovredne naslednice. Izreka ji v imenu odbora vse priznanje in zahvalo. Nato je poročala blagajnica gospa Milka Potočnikova. V kratkih besedah je slikala pomen žene v Ciril-Metodovi družbi in obenem orisala težko delo odbornic-čebelic, ki toliko in tolikokrat zamaš trkajo na vrata, katerim se tolikokrat meče polena pod noge. Toda s pravo žensko vstrajnostjo delajo naprej — v svesti si končne zmage — rešitve naše bodočnosti — naše dece iz rok zločestega sovraga. Poročevalka navaja, da je imela podružnica 133 članic in da je bilo skupnega čistega dohodka 1146 K 79 v. — tedaj za 1413 K 89 vin. manj kakor prejšnje leto. Ta diferenca pa, je dejala, naj nas ne plaši in s smotrenim delom se bodo v prihodnjem letu številke zopet zvišale. — Poročila tajnice in blagajnice sta bila soglasno odobrena. — Tajnik moške podružnice gospod železnični pristav Vučnik je prevzel kar čez noč tajništvo od g. Podkrajškega, zato ne more biti njegovo poročilo bogve kako obširno, upa pa, da bo prihodnje leto obsegalo njegovo poročilo mnogo veselih točk. — Blagajnik gosp. Maselj, c. kr. stotnik v p. izkazuje v poslovnem letu 1911 — 573 K čistega dohodka. — V svojem poročilu kaže na Št. Marko, ki naj bi nam bila po številkah, ki jih izkazuje, res vzor. Vendar pa pravi, nazadovani nismo, marveč se je članstvo v zadnjih 6 letih zvišalo na 100 odstotkov. — Nato je pozdravil zbor prvomestnik družbe gospod c. kr. dvorni svetnik Andrej Senekovič, zahvalil oba odbora za neumorno delo in pozval k novemu krepkemu delu. — Pri volitvah sta bila voljena s vsklikom oba dosedanja

odborni. Mesto odstopivše predsednice g. Podkrajškove se izvoli gospo Šega, soprogo g. načelnika kurilnice južne železnice, mesto odstopivšega tajnika g. Podkrajškega pa gosp. Drag. Vučnika, pristava južne železnice. — Kot delegati za skupščino leta 1912 se volijo: gg. Dragotin Vučnik, pristav juž. žel., Andrej Kneisl, revident juž. žel., Ignacij Šega, načelnik kurilnice južne železnice, Fran Planinc, nadrevident v. p., Zupančič Ivan, Verovšek Miha in Gherbac Emil, nadalje gospi in gospe: Helena Bardekova, Milka Potočnikova, Ivanka Kneisljeva, Adela Planinčeva in M. Vučnikova. Obemu se je nabralo v prid družbe K 42.—.

Šentpeterski podružnici C. M. ste priredili včeraj zvečer veselico v hotelu Ilirija. Že ob 7. je bilo na vrtu vse polno občinstva, ki ve ceniti za sluge in koristi, ki jih prinaša ta prekrstna šolska družba slovenskemu narodu. Tudi šentpeterski podružnici, ki spadate med najljubše podružnice družbe, niso štedile s trudom, da prinesejo v dar tem več čistega dohodka. Vrle narodne dame so se trudile, da je bil uspeh tem sijajnejši. Gospodične so prodajale cvetlice in srečke, zabava je bila nepriljena in zelo živahna ter je združevala vrle narodne obiskovalce pozno v noč. Pri veselici je pridno in kakor vedno izobno igrala Slovenska Filharmonija pod vodstvom g. Teplega ter sodelovalo tudi iz prijaznosti priljubljeno in dobroznano del. pevsko društvo »Slavec«. Veselico je postelila tudi gospa županja dr. Tavčarjeva in mnogo drugih odličnikov ter zavedni narodnjaki iz vsleh slojev. — Pozno v noč se je zaključila veselica, ki obeta prineseti družbi lep znesek. Vrli šentpeterski podružnici C. M. družba pa naj tudi v bodoče priredita več takih veselice, ker so se ljubljanskemu občinstvu take prireditve priljubile, poleg tega pa prinašajo naši šolski družbi lepe doneske. Najtoplješa zahvala pa gre na uspehu prireditve damskemu odboru, ki je s svojim poslovanjem pridobil nad 700 kron čistega dohodka za našo šolsko družbo.

Družbi sv. Cirila in Metoda je darovala rodbina Kranjčeva 10 K mesto venca na krsto pok. gđ. Ivanki Jalenovi v Ratečah. V poravnane neke tožbe je prešla družba po g. V. Mermolji, podružničnem blagajniku v Mirnu pri Gorici 20 K. G. Franjo Lamprecht v Beljaku je poslal 30 K nabranih na ženitovanju gosp. Josipa Drofeniga in gđ. Emilije Lamprehtove v Kumenu na Štajerskem. G. Josip Zarnik, trgovec z vinom v Krtni je daroval ob svoji poroki z gđ. Metko Alešovo 15 K. Na odhodnici g. asistenta Prudiča v Krškem se je nabralo za družbo 20 K 40 v, vsoto je nakazal g. Avgust Sedlar, c. kr. in. konc. v Krškem. V spomin pok. odvetniku g. dr. Brenčiču je poslal g. dr. Iv. Dimnik, odvetnik v Krškem 15 K. Spoštovani rodoljub gosp. Ivan Čelešnik je podaril dvokronač z opomino: „Prvo dvokrono krasno blestečo, vrže naj vsakdo Družbi v vrečo!“ Gđ. Angela Kernova iz Cerkljan je darovala ob svoji poroki 10 K. G. Fr. Toplak v Ptuj je poslal 20 K, katere so zložili gg. dr. Fr. Jurtela, dr. Ant. Brumen, dr. Bela Stuhel in Fr. Toplak po 5 K, mesto venca pri pogrebu pok. c. kr. sod. svetnika g. Jos. Rotnerja v Mariboru. Iskrena hvala!

Moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Plinini priredi dne 16. junija 1912 vrtno veselico na senčnatem vrtu g. A. Bernika v Plinini. Spored: 1. Govor odposlanca glavne družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. 2. Koncert slav. mestne godbe iz Postojne. 3. J. Stoka: »Mutast muzikant«, burka v enem dejanju. 4. Petje. 5. Šaljiva pošta, ples in prosta zabava. Paviljoni za pivo, vino, festvine, pecivo in kavo. Vstopnina k veselici 60 v. Začetek ob pol 4. popoldne. V slučaju slabega vremena se vrši veselica teden pozneje, to je 23. junija.

Iz Semiča. V nedeljo 9. t. m. se vrši v Semiču »pri Bukovcu« ustanovni občni zbor Ciril-Metodove podružnice za Semič. Prosimo za obilno udeležbo. Na zdar!

Društvena naznanila.

Računski zaključek veselice za »Domovino« se je vsled pogajanj za znižanje pristojbine za uporabo sokolske telovadnice, ki znaša skupno 155 K 05 vin., neljubo zakasnel. Žal, pogajanja z gg. odborniki telovadnega društva »Sokol« v Ljubljani niso imela uspeha in je bilo treba plačati za telovadnico 50 K, za vporabo odra 30 K (sestavna odra še posebej 82 K), električna razsvetljava, sveče itd. 22 K 05 vin., za snaženje 23 K in sokolski hišnici še 30 K. Dasi pa so bili skupni veselici stroški proračunjeni na večjo udeležbo in torej večje dohodke, se je odbor vendar spretno izognil vsakemu primanjkljaju, ki se je sicer pričakoval, in računski zaključek blaginje veselice odseka akad. fer. društva »Sava«, na-

tančno pregledan in odobren od g. župana Franje dr. Tavčarjeve, kot podnačelnice damskega odbora in g. Milka Nagliča, kot predsednika akad. fer. društva »Sava«, izkazuje 502 K 31 vin. čistega dohodka. Od tega se je 500 K naložilo na vložno knjižico »Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani« z dne 19. maja 1912 in izročilo potom gosp. prof. Jugu društvu »Domovina« v Ljubljani. Če upoštevamo, da je »Domovina« ob priliki veselice dobila še mnogo prispevkov iz vseh krajev, moramo priznati, da se je dosegel vendarle lep uspeh. In to naj bo vsem v zadoščenje.

Zadruga mesarjev in prekajevalcev v Ljubljani. V nedeljo, dne 2. junija t. l. se je vršil redni letni občni zbor »Zadruga mesarjev in prekajevalcev v Ljubljani« v navzočnosti 22 članov. Zborovalo se je v mali dvorani »Mestnega doma« ter je prisostvoval magistratni komisar gosp. Gutnik. Načelnik gosp. Jos. Kozak pozdravlja zborovalce, se spominja v preteklem letu umrlih članov ter poudarja posebno važnost letošnjega zborovanja, ki se vrši ob 25letnem obstoju zadruge. Podano računsko in blagajniško poročilo izkazuje zadrugo premoženje koncem leta 1911 v znesku 3730 K 83 vin., zaklad vajencev v znesku 1746 K 64 vin., zaklad pomočnikov v znesku 424 K 74 vin. in zadrugi podporni zaklad v znesku 220 K 95 vin. Pravilnost blagajniških knjig in izkazanih računov konstatuje preglednika g. Milan Kozak in g. Fr. Lovše, kar se vzame odobruje na znanje. K slučajnostim predloga načelnik gosp. Josip Kozak, proslaviti 25letni obstoj zadruge z dobrodeljem v korist bednih članov, oziroma njih rodbin. Predlog se sprejme s splošnim odobranjem. Sestavi se v ta namen posebni odbor, da stavi ob času primerne nasvete. Izvolijo se po predlogu načelnika sledeči gospodje: predsednik: Josip Kozak; odborniki: Ivan Košenina, Andrej Marčan, Jos. Toni, Iv. Sirk, Jak. Jesih, Janez Čuzak, Makso Winter, Val. Ham, Josip Pekrec in Janez Janež. — G. Iv. Anžič predlaga napravo dec. tehtnice v klavnicu, g. Iv. Čuzak pa odpravo pristojbine od porabe tehtnice v mali klavnicu. Predloga se sprejmeta s sklepom, priporočati jih na pristojnem mestu v uvaževanje. — G. Andr. Marčan nasvetuje, naj se v spomin na 25letnico zadruge določijo posebne nagrade za vajence, ki z dobrim uspehom prestanejo pomočniško izkušnjo. Priporoča tudi, naj bi vajenci nosili pri delu čepice in naj bi se sploh gledalo na to, da so snažno in dostojno opravljeni. Načelnik priporoča ta nasvet vsem mojstrom v uvaževanje ter graja malomarnost nekaterih članov, ki se svojih dolžnosti do zadruge zelo neradi zavedajo. S pozdravom zaključijo končno načelnik občni zbor.

Slov. trg. društvo »Merkur« je priredilo v nedeljo 2. t. m. poučen-zabavni izlet v Tržič na Gorenjskem, katerega se je udeležilo vkljub slabemu vremenu 50 oseb. Takoj po prihodu vlaka v Tržič so si izletniki ogledali tovarno za izdelovanje čevljev tvrdke Peter Kozina & Ko., ki je bila v popolnem obratu. Izletniki so se razdelili v posamezne skupine, ter si pod vodstvom g. Kozine, tovarniških uradnikov in delovodij ogledali delo pri vsakem posameznem stroju, od rezanja podplatov pa do popolnoma izgotovljenega čevlja. Že stavba sama na sebi je nekaj modernega. V velikih, svetlih in zračnih delavnicah stoji stroj pri stroju najmodernejših vrste. Izletniki so bili naravnost presenečeni nad tako vzornim podjetjem, katero se mora pritežati med podjetja prve vrste v tej stroki. Nato so si izletniki ogledali pod vodstvom solastnika tvrdke g. Gassnerja in delovodij predilnico tvrdke Ed. Glanzmann & And. Gassner, istotako razdeljeni v posamezne skupine. Podjetje samo na sebi je že nekaj velikega in lepega; velike dvorane so opremljene z neštevilnimi najmodernejšimi stroji tako, da se izletniki niso mogli načuditi vzornemu redu in modernim napravam tega podjetja. Izletniki so si ogledali celo obratno pot, katero napravi bombaz skozi razne stroje do izgotovljene tkanine raznih vrst. Dovoljeno naj nam bo, izreči tem potom cenjenemu vodstvu tvrdke Peter Kozina & Ko., kakor tudi cenjenemu vodstvu predilnice za izkazano naklonjenost, našo najiskrenejšo zahvalo. Posebna zahvala pa naj velja tako g. Kozini kot g. Gassnerju, ki sta vsak v svoji stroki tako temeljito pojasnjevala delovanje posameznih strojev in lastnosti posameznih vrst blaga. Po ogledu tovarne so imeli izletniki skupno kosilo v hotelu »Radecy«, kjer so bili izvrstno pogosteni. Popoldne so se zbrali v salonu gostilne »Bastelj«, kjer je društveni pevski zbor zapel pod vodstvom društvenega pevovodje g. Zorko Prelovca več pevskih točk. Zbor je žel za svoja lepa izvajanja obilo priznanja. Tako se je vršil ta izlet v najlepšem redu in popolno zadovolj-

nost, ter bo ostal izletnikom gotovo v najlepšem spominu.

V nedeljo, 9. junija, vsi v Štepanjo vas! Opozorjamo še enkrat, da se vrši veselica telovadnega društva Sokol v Štepanji vasi, ki je bila radi dežja preložena, v nedeljo, 9. junija. Nadejamo se obilne udeležbe, saj je mlado društvo, ki vrlo napreduje, potrebuje denarne pomoči. Cenjeni ljubljanski gosti bodo imeli lep sprehod in tudi zabave dovolj. Veselica, ki se vrši na vrtu brata Ivana Briceljna, se prične ob 3. Burka »Mutasti muzikant« ob 5. popoldne. Še preje so telovadne skupine. Gostilničar, ki ima po splošni sodbi letos več vrst izbornega vina, bo poskrbel tudi za okusna jedila in sicer po prav nizki ceni. Zato pridite vsi, ki vam je za napredek ljubljanske okolice. Na zdar!

Sokol v Šiški je priredil včeraj popoldne vrtno veselico na vrtu vinskega trgovca in gostilničarja gosp. Petra Stepiča v Šiški. Veselica je izborna uspeha. Na sporedu veselice je bila tudi javna telovadba, pri kateri je šiški Sokol pokazal, da je v zadnjem času veliko napredoval in se mora šiškiškim telovadcem izreči priznanje. Izvajali so jako dobro znane praške vaje in tudi telovadba na drugo in bradlji je bila dobra. Občinstvo, katerega se je nabralo na okusno okrašenem vrtu nepričakovano veliko, je bilo povsem zadovoljno in je izražalo pridnim telovadcem burno priznanje z živahnim ploskanjem in pohvalnimi klici. Pri veselici sta sodelovala šiškiški taboriški zbor in pevski zbor šiškeške čitalnice, katerima se mora za njihovo požrtvovalnost izreči tudi posebno priznanje in zahvala. Kakor reče, je veselica izborna uspeha in je gotovo donesla šiškiškemu Sokolu lep moralčen in materialni uspeh.

Razvije prapora telovadnega društva Sokol v Borovnici. Odkar se je ustanovil v Borovnici Sokol, je postalo zanimanje za našo vas res veliko. Društvo, dasi še zelo mlado, razvije dne 9. junija svoj društveni prapor ob pol 3. popoldne, na to se vrši veselica, javna telovadba itd. pri Ivanu Majaronu, ki si je nadejal nalogo, da ustreže z nizkimi cenami vsakomur, saj je pa tudi Ivanova gostilna znana daleč naokoli in ni navade, da bi se koga odiralo. Ker je tukajšnji Sokol res potreben moralne in gmotne podpore, upamo da nas slavna bratska društva in prijatelji teh v čim največjem številu posetijo, posebno se pa nadejamo, da nas ljubljanci ni zapuste. Torej v nedeljo, dne 9. junija na svidenje v Borovnici.

Iz Semiča. Naš telovadni odsek Sokola priredi v nedeljo 9. t. m. v prostorih brata Bukovca veselico z jako zanimivim sporedom. I. Deklamacija »Bliža se železna cesta«. II. Veseloigra »Bucek v strahu«. III. Šaljivo srečanje, ples in prosta zabava. — Ker je Sokol v Semiču najmlajši, bi bilo želeto, da se ga posebej Belokranjski bratje Sokoli spomnijo ter se v obilnem številu udeležijo te veselice. Bratska društva po deželi pa se spominjajte pri vsaki priliki Sokola v Semiču, ker on stoji res na skrajni kočevski meji, kjer se in se bo vedno bolj moral boriti proti drznemu prodiranju Kočevjarjev v krasno Belo Krajino.

Prosveta.

»Akademija« priredi predavanje v Novem mestu v sredo 12. junija (ne v petek 7. junija). Predava L. Lotrič o češkem pesniku Macharju. Predavanje se vrši v Narodnem domu. Pričetek ob 8. zvečer. Vstop prost.

Književnost.

— »Ljubljanski Zvon«. Junjska številka prinaša na uvodnem mestu Vojanovo balado »Ribič Ante«, narodni motiv z naše vinorodne Dolenske. — Dr. Ivan Lah je napisal »Izpoved slepca«, prežeto z refleksijami, ki dajejo črtici svojo vrednost. — M. Kocjančič se je v »Poti iz noči« poglubil v dušo zločinca, v katero zasije žarek ljubezni, kruto varane; zato nas konec ne more iznenaditi. — Prof. Jos. Wester je posvetil svojem prijatelju dr. J. Sketu priručno pisan nekrolog, v katerem nam riše življenje in delovanje marljivega šolnika in pripovednika. — Josip Premk nadaljuje svojo povest »Krona v višavi«. — Pastuškin je priobčil prvi del novele »Gospodična Rezi«, pisane v temperamentnem tonu, zajete iz vsakdanjosti velikomestnega življenja. — L. Pintar razlaga drugič v svoji razpravi: »O krajnih imenih«, etimologijo Žužemberka iz nemščine, kar se mu je tudi posrečilo dokazati. — Književna poročila se tokrat odlikujejo po svoji aktualnosti in stvarnosti. — A. Debeljak je dobro ocenil Milčinskega »Muhoborce«, J. Jurkevič poroča o »Krmariju Milanoviču in o tretjem zvezku mladini-

skih spisov Mišjakovega Julčka. Dalje citamo kratke, a jedrnatere referate o Ribičevem »Kraljestvu čebel«, o Rakeževi zanimivi poljudnoznanstveni črtici »Uho in sluh« o Poljančevih »Črticah iz slovenskega političnega dela in boja«, o Kosijevi brošuri »Sola in narodnost«. — Dr. V. Zupan in referira o vsebini Arnoldove knjige »Das moderne Drama«. — Med »Raznimi zapiski« citamo notico dr. J. A. Glonarja o »Graški univerzi in Slovincih«; v njej govori o resoluciji nemških vseučiliščnikov povodom Steilovega predavanja, namenjenega samo za nemške slušatelje, ter priobči važen odstavek ustanovne listine Karla I. iz leta 1585. — Priporočamo »Ljubljanski Zvon« naši inteligenci najtopleje, da ga podpira tudi materialno, ker je naš prvi leposlovni in znanstven mesečnik vsestranske podpore vreden!

Naša malomarnost in nezavednost se kaže žalibog le prepočesto. Vse premalo nastopamo odločno za svoje, nad vse pa cenimo tuje. Jasno se to vidi posebno pri časopisih. Menda je ni slovenske rodbine — zlasti »boljše« — ki bi ne imela celo po več nemških, oz. laških časnikov, slovenskih pa ne. Slovenski listi, kot je »Ljubljanski Zvon«, »Slovenski Ilustrovani Tednik« in dr. pa vsled malenkostnega števila naročnikov komaj životarijo. Podpirajte slovensko časopisje, potem se bo tudi lahko razvilo ter prinašalo še več in boljših reči in ne bo »treba« segati po tujem. Dokler pa podpiramo tuje, a svoje zanemarjamo, smo sami krivi, če ne napredujemo. — **Naravnost škandal pa je**, da se dobi skoraj po vseh slovenskih gostilnah in brivnicah razne nemške oz. laške časopise, a edinega slovenskega ilustrovanega lista »Slov. Ilustrovanega Tednika« pa ne. **To je znak nezavednosti in malomarnosti gostilničarja, oz. brivca, pa tudi gostov, ki k njemu zahajajo.** Zahtevajte odločno, da ga naročijo! »Slov. Ilustr. Tednik« je že priobčil toliko specialno slovenskega, slovenskega, da zasluži nas vseh največjo podporo. In čudom se čudim, da takšen list ne najde večjega odmeva med občinstvom. Koliko slovenskih gostil in brivnic ga ima? Kot potnik pridem daleč na okrog, a redke, zelo redke so slovenske gostilne, ki bi imele »Slov. Ilustrovani Tednik«, nemške oz. laške ilustrovanne liste pa imajo skoraj vse. boljše gostilne pa gotovo vse. To je res žalostno sprječevalo slovenske malomarnosti. Če je že gostilničar tak nezavednež, bi pa morali biti gostje tako zavedni in odločni, da bi zahtevali »Slov. Ilustr. Tednik«. Celo pri pronosiranu narodnih gostilničarjih sem našel tuje ilustrovane liste, slovenskega pa ne. To ni znak nezavednosti, temveč malomarnosti. — In še eno zadevo. Pri drugih narodnih, posebno pri Čehih, vise po vseh gostilnah slike njih odličnih mož. Ko pridete letos v Prago na vsesokolski zlet videli boste vsepovsod slike Tyra, Palackega itd., a pri nas? »Slov. Ilustr. Tednik« je izdal lepe slike Prešerna, Jurčiča in Gregorčiča, ki jih oddaja brezplačno naročnikom. V mnogih privatnih hišah in tudi gostilniških sobah sem jih že našel. In kako velikega narodnega pomena je to! Ljudstvo vidi sliko, povprašuje kdo je itd. in tako se začneja zavedati in spoštovati svoje zasluženje, ter postaja ponosno. Kako daleč so v tem oziru Čehi pred nami! In zato so gospodarsko, narodno-politično na tako visoki stopnji, da jih moramo občudovati in jih zavidati. **Vzgojimo tudi mi naše ljudstvo, da bo zavedno in samozavestno!** Na svojih potovanjih sem videl, da je k temu izbornu sredstvo gotovo tudi »Slov. Ilustr. Tednik«. Bodimo dosledni in vztrajni tudi v takih zadevah ter ga razširjamo in zahtevajmo povsod! Slike naših velmož bi pa naj visele povsod v meščanskih salonih in kmečkih hišah ter tudi po gostilniških sobah. Posvetimo tudi takim, navidezno malenkostnim zadevam vso pozornost.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča.

Roparski napad. Tukajšnji prisiljenec Rudolf Nährfahrt, 27 let star, v Reichranung, Gor. Avstrijsko, pristojen, je dne 11. aprila t. l. dopoldne iz tukajšnje prisilne delavnice pobegnil. Krenil jo je proti Kranju in od tu proti Škofji Loki, kjer je med potjo beračil. Potoma je izmaknil tudi škarje, kakoršne se rabijo za obrezovanje dreve. Te škarje je prodal v Verbekovi gostilni pri Sv. Du. za 1 K 20 vin. Tu je ostal do večer, in izpraševal natakario, če se grs, da v Ajmanovem gradu (Ehrenau) gosp. Detelja nahaja doma. Na njegov natakario, da razun oskrbnika ni nikoga v gradu, je Nährfahrt odšel. Okoli pol 9. ure zvečer je obdolženec potkal na vežne duri. Oskrbnik, 66 let stari Franc Debelak, misleč, da se je vrnila njegova hči

domov, katera je bila malo preje pri njemu na obisku, je odprl vežne dur, nakar ga obdolženec zagrabila za vrat, rekoč: »Denar ali pa življenje, meni je sedaj vseeno!« Debelak ga je začel prositi, naj ga spusti, zatrjuje mu, da nima denarja, ter se je umikal proti sobi. Obdolženec ga je pa začel z odprtim pišcem po glavi udrihati, tako, da je oskrbnik izpustil gorečo svetilko, katero je imel v roki, da se je razbila. V temi je Nährfahrt skušal posvetiti z vžgalico, Debelaku se je pa posrečilo pograbiti na mizi ležeči nož, s katerim je zadal nasprotniku nekaj lahkih poškodb. Pri zadnjih vratih je prišel Debelak srečno na prsto in je klical sosedo na pomoč, med tem jo je obdolženec gologlav popihal. Krenil jo je v hrib in prišel v vas Čepulje pod Svetim Joštom, ker so ga kmetje prijeli, zvezali in orožnikom izročili. Nährfahrt svoje dejanje prizna. Porotniki so vprašanje na rop potrdili. Obdolženec prosi milostno kazni in obljubljuje se popobljšati. Sodišče ga je obsodilo na šest let težke ječe.

Razne stvari.

* Celo mesto pogorelo. Iz Montreala poročajo: V gledališču je izbruhnil požar, ki je uničil skoraj celo mesto.

* Nezgoda na morju. Iz Tunisa poročajo, da se je parnik »Heudaye« blizu Kerkenbe ponesrečil. En čoln s petimi mornarji se je potopil.

* Visoka starost. Iz Jassyja poročajo: V Mibailanu je umrl posestnik Sturdza v starosti 149 let. O božiču bi dopolnil svoje 150. rojstno leto.

* Sleparije z voznimi listi na severni železnici. Iz Krakovega poročajo: V torko so prijeli 127 potnikov, od katerih se je vozilo 44 brez voznih listov, ostali pa so bili ponarejeni.

* Stavke. Iz Ovieda poročajo: Med stavkajočimi premogarni in orožniki je prišlo do spopadov. Orožništvo je streljalo. Ena oseba je bila ubita, ena pa ranjena. Dozdaj stavka 15.000 premogarjev.

* Sleparski bankir. Iz New Yorka poročajo: Veliko senzacijo vzbujala aretacija bankirja Wintenutha, ki je svojim klientom prodal za 1.300.000 dolarjev akcij zlatega rudokopa, ki sploh ne eksistira.

* Predsednik »Witne Star Line«. Predsednik Ismay je bil zopet zaslišan od preiskovalne komisije. Dokazali so mu, da mu je kapitan Smith poročal o bližajočih se ledenih gorah, da pa Ismay ni hotel ničesar storiti. Ukazal je, da naj ladja plove v svoji smeri naprej.

* Koliko jezikov so govorili cesarji. Friderik Barbarossa je govoril nemško, latinsko, brabantko, grško in lombardsko. Cesar Maksimilijan je znal osem jezikov in Karel V. je enkrat pravil: »Govorim italijansko z papežem, špansko s kraljico Ivano, svojo materjo, angleško s kraljico Katarino, svojo teto, flandersko s svojo prijateljico, francosko sam s seboj in nemško s — svojimi konji.«

* Požar v Štambulu. Požar v Štambulu je trajal dvajset ur. Stevilo zgorelih hiš se ni natančno znalo. Časopisje piše, da je zgorelo 1000 do 2300 hiš. Šest mošej, pet mohamedanskih šol, tri kopalnice so popolnoma zgorele. Tudi teološki učni zavod in mošeja sultana Ahmeda sta upepeljena. Glavno poslopje veterinarske šole so rešili. Policija je artilarja več oseb, ki so pri požaru kradle. Več oseb pogrešajo. Zavarovalnice imajo škodo triinpol milijona frankov, od teh mora plačati samo »Assicurazioni Generali« v Trstu petsto tisoč frankov. V Štambulu vlada veliko razburjenje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Sokolski vlak iz Reke.

Reka, 7. junija. Za Sokolski vlak v Ilirsko Bistrico je prijavilo toliko občinstva iz Reke iz okolice svoje udeležbo, da bo poseben vlak najbrže moral v dveh oddelkih voziti. Na to posebno opozarjamo Južno Poljedelski minister.

Dunaj, 7. junija. Zdravstveno stanje poljedelskega ministra dr. Bräsa se je tako poslabšalo, da ga morajo prepeljati s Semeringa na njegovo posestvo pri Pragi. Zdravniki se boje, da ne bo mogoče premagati njegove bolezni.

Truplo poslanca Silbererja.

Dunaj, 7. junija. Truplo poslanca Sila je dospelo dne 5. t. m. na Dunaj, kjer so ga prepeljali na njegovo stanje odkoder se je vršil večerni pogreb. Pred Sofijino dvorano je bilo predvčeršnjem do spopadov med socialnimi demokrati in klerikalci. Policija je intervenirala ter potegnila sablje, pri čemer je bilo več ljudi ranjenih. Ko so zapuščali klerikalci dvorano, v kateri so imeli

shod, so jih sprejeli socialni demokrati s klici: »Fej! Skrunilci!«

Dunaj, 7. junija. Ob velikanski udeležbi se je vršil večeraj pogreb socialnodemokratskega poslanca Frana Silbererja. Pogreba se je udeležilo kakih 30.000 ljudi. Na 4 vozovih so peljali cvetje in vence, kakih 80 vencev so nesli delavci pred krsto. Na pokopališču je izpregovoril tudi podpredsednik zbornice dr. Pernerstorfer najprej v imenu in zastopstvu predsednika, potem v imenu kluba socialnih demokratov in v imenu drugih socialnodemokratskih organizacij.

Železnico, da preskrbi dovolj vozov. Stavka.

Moravska Ostrovnica, 7. junija. Stavka rudarjev v Moravsko-ostroviškem okraju se vedno razširja. V prihodnjih dneh je pričakovati, da bo stavkala 40.000 delavcev.

Črnogorski kralj v Avstriji.

Trst, 7. junija. Jutri zjutraj pripeče črnogorski kralj Nikolaj na krovu ladje »Gea« v tržaško pristanišče, kjer ga bodo sprejele vojne ladje s salutom, ter ga bo pozdravil namestnik princ Hohenlohe na krovu. V vozovih iz Lipice se prepelje nato kralj s suito na Južni kolodvor, odkoder odpotuje na Dunaj.

Smodnišnice v bližini mest.

Dunaj, 7. junija. Smodnišnica v Möllersdorfu je zletela danes ob 1/4 na 9. zjutraj v zrak. Nesreča se je zgodila, ko je vojaštvo nakladalo smodnik na odprti vojaški avtomobil. Smodnišnica je popolnoma razdejana. 5 vojakov, ki so bili zaposleni pri tem delu, je bilo raztrganih na drobne kose. En vojak je umrl med vožnjo v bolnišnico, enemu stotniku je odtrgalo desno roko. Eksploziralo je 200.000 kg smodnika.

Aeroplanski hangarji so popolnoma demolirani. Učinek eksplozije je bil tak, da je izbruhnila v celum Dunajskem Novem mestu strahovita panika.

Otroci so drli iz šol, vojaštvo je begalo po ulicah, cela garnizija je bila alarmirana. Po ulicah so se vršili prizori, kakor bi bila izbruhnila revolucija. Večina hiš je demoliranih, mnogo se jih je udrla.

30 oseb

je baje mrtvih in 100 težko ranjenih. Ob 12. poročajo, da je bilo 8 oseb ubitih. Strašni učinek eksplozije se je čutil tudi celo na Dunaju. V Vöslau in Medlingu je popokalo mnogo šip.

Dunaj, 7. junija. Iz Dunajskega Novega mesta poročajo, da so doslej našli 14 mrtvih. V bližnjih skladiščih je bilo nad 100 delavcev težko ranjenih. Nekega topničarskega prostovoljca, ki je ravno jahal mimo je vrglo s konja, ter je bil na mestu mrtev. Stotnik I. bosanskega polka Hrujević je tudi padel s konja ter se je težko poškodoval. V neki ljudski šoli se je vdrla stena. Več otrok je bilo ranjenih.

Ogrski državni zbor.

Atentat poslanca Kovača na Tiszo.

Budimpešta, 7. junija. V današnji seji ogrskega državnega zbora je ustrelil poslanec Kovač, ki je bil izključen za 30 sej iz ogrskega državnega zbora, trikrat na predsednika Tiszo ter nato samega sebe ustrelil.

Budimpešta, 7. junija. O poteku današnje seje poročajo sledeče: Vlada je že v zgodnjih jutranjih urah obkolila z vojaštvom parlament. Predsednik je odredil, da ne sme nobeden izključenih poslancev v zbornico. Kljub tej odredbi so bili Justh in vsi opozicijski poslanci in tudi oni, ki so bili izključeni, že v dvorani. Samo poslanca Kovača ni bilo na prostoru. Ob 10. uri 20 minut je pridrvelo v dvorano sto redarjev pod poveljstvom policijskega inspektorja Pavlika, ki so obkolili opozicijske poslance. Inspektor Pavlik je stopil pred Justha in ga nagovoril: Prosim vas, da zapustite vi in vsi poslanci, ki so izključeni, dvorano, sicer bi moral postopati z brahjalno silo.

Justh mu je odgovoril: Protestiram proti nezakonitosti takega postopanja, vdal se bom samo surovi sili.

Pavlik je nato poklical redarje ter je začel čitati imena izključenih poslancev. Justh se je nato odstranil, njemu slede izključeni poslanci, do čim so ostali drugi opozicijski poslanci v dvorani. Teh je okrog 60. Tekom desetih minut so se izključeni poslanci odstranili. Ob trideset na 11. stopi predsednik Tisza v dvorano. Ob njegovem prihodu se je dvignil strašen tumult. Opozicija trobenta, vpilje, razbija ter mu kliče morilec, rabelj, usorator, nesramež in druge psovke. Kakih deset minut Tisza ne pride do besede.

Tisza suspendira nato sejo ter zapusti dvorano. Opozicija vpilje za njim: sramota, lopovstvo. Ob 1/4 12. otvori Tisza zopet sejo ter izjavi: Zopet so se zgodili obžalovanja vredni dogodki...

Atentat.

Komaj je Tisza izgovoril prve besede, priteče iz žurnalistske lože poslanec Kovač z revolverjem v roki ter ustrelil trikrat na Tiszo ter kliče: Dokažem ti, da so opozicijski poslanci še na svetu! Nato obrne revolver proti sebi ter dvakrat ustrelil. S klopi vladne večine drve proti poslancu Kovaču ter ga potolčejo že smrtno ranjenega na tla. Tisza ni ranjen.

Predsednik hoče nato govoriti in izpregovoriti samo besede, da se je zgodilo dejanje blaznega. Opozicija prepriča nadaljni govor ter vpilje: Vi ste morilec poslanca Kovača, vi ste nesreča ogrskega naroda. Med poslanci in časniki pride do ostrega prepira. Poslanci dolže časnike, da so oni pustili Kovača v zbornico. Časnikiarji se proti temu očitaniu zavarujejo. Prepir traja naprej. Poslanca Kovača so prepeljali v bolnico, kjer leži ob 1. popoldne v agnociji, ter pričakujejo vsak hip, da umre.

Budimpešta, 7. junija. Vlada se boji resnih dogodkov. Na ulicah stoji sto stotnih pehote, 15 eskadronov konjenice, 1000 orožnikov, 2500 redarjev in en polk topničarjev je pripravljen. Opozicija je izdala manifest na ljudstvo. Med vseučiliškimi slušatelji se je ustanovila organizacija proti oligarhiji.

Budimpešta, 7. junija. Ob 2. popoldne so izpovedale priče, ki so sledile dogodkom v zbornici, da je poslanec Kovač ves razburjen in blede prihitel iz lože v zbornico ter drvil naravnost proti predsedniku in proti njemu oddal več streliv. Dve krogli sta zadeli malo centimetrov od Tisze v njegov stol, eno kroglo si je pognal Kovač v glavo skozi sence in je krogla obšla v možganih. V zbornici je nastalo strahovito razburjenje. V tem hipu je padel še en strel, ne ve se od kod. Domnevajo, da z galerije.

Opozicijski poslanci so obstopili Kovača, da ga ščitijo pred večino. Položili so ga na površnik in odnesli v kuloarije. V tem hipu se je dvignil poslanec Rakovski in je med strahovitim tumultom zaklical v dvorano:

Kovačeve krogle niso bile zadnje, ki so padle v tej zbornici!

Velik vtisk je napravilo, ko je začel poslanec Hock v dvorani glasno moliti. Seja se nadaljuje.

Budimpešta, 7. junija. Ob 1. popoldne je bil poslanec Kovač v sanatoriju Herzel operiran. Zdravniki so potegnili iz glave kroglo, toda izjavljajo, da ni upati, da bi okrevale.

Budimpešta, 7. junija. Atentatu na predsednika Tiszo je prisostovala na galeriji tudi njegova žena, ki je vsa obupana holetsko skočiti čez ograjo v dvorano.

Budimpešta, 7. junija. Cesar je bil brzojavno obveščen o dogodkih v ogrski zbornici.

Budimpešta, 7. junija. Kovač je bil baje dobro pripravljen na atentat. Večraj že je napravil oporoko in si kupil nov revolver. Vladni krogi zlobno trde, da je stal Kovač tik pred konkurzom in da se je hotel spraviti na ta način kot mučenik s sveta. Ob 12. je prišla v parlament preiskovalna komisija. Poslanec je bil 37 let star, ter je pripadal kmečki stranki in je bil izvoljen šele pri zadnjih volitvah.

Budimpešta, 7. junija. Poslanec Kovač je ob pol 3. umrl.

Budimpešta, 7. junija. Vesti, da je poslanec Kovač že umrl, niso resnične. Operacija se je deloma posrečila, zdravniki pa pravijo, da bo izgnan vid, ker si je izstrelil obe očesi. Po atentatu je Tisza nadaljeval sejo, kakor da se ni nič zgodilo. V vladnih vrstah pa vlada silna depresija. Vladna večina je zopet izključila tekmo seje 22 opozicijskih poslancev, tako da bo skoro sama.

Bilinski v Sarajevu.

Sarajevo, 7. junija. Skupni finančni minister Bilinski je prispel danes sem, in je bil na kolodvoru sprejet od zastopnikov državnih uradov. Oficijalnega sprejema se ni udeležila niti ena stranka.

Kriza v Srbiji.

Belgrad, 7. junija. Kralj je sprejel demisijsko vojne ministra Stepanovića in imenoval za vojnega ministra šefa generalnega štaba Putnika.

Sladkor v Srbiji.

Belgrad, 7. junija. Odkar so vpejali v Srbiji preventivno carino na sladkor, cene sladkorja neprestano naraščajo in to vsled tega, ker mora skrbeti za ves sladkor, ki ga potrebujejo v kraljevini ena sama tovarna v Belgradu, ki ima tedaj nekaj monopol na sladkor. V nadrobni prodaji stane kg sladkorja sedaj že 1-20 dinarja. Tudi v vladnih krogih je opaziti gibanje, da se odpre meja za inozemski sladkor. Najvišja davčna oblast se zavzema celo za uvoz večje množine tujega sladkorja.

V Albaniji.

Skopje, 7. junija. Arnavti, ki so naskočili Peči in ki jih je vojaštvo razkropilo, se zopet zbirajo okrog Pečija.

Solun, 7. junija. Vali s Kosovega poročajo, da zavzemajo Albanci pred Pečijem zelo sovražno stališče napram Turkom. Prerežali so vse brzojavne zveze med Pečijem, Djakovom in Mitrovico. Iz Mitrovice je odšlo 8 bataljonov turških vojakov v Peči.

Belgrad, 7. junija. Turško vrhovno poveljništvo je dalo Albancem 48 ur časa, da se podvržejo. Po preteku tega roka se prično vojne operacije.

Francoska mornarica.

Pariz, 7. junija. »Temps« dopolnjuje izvajanja »Matina« ter zahteva, da bodi francoska mornarica v Sredozemskem morju tako močna, kakor avstro-ogrška in italijanska mornarica skupaj.

Stavke na Belgijskem.

Bruselj, 7. junija. V premogokopnem revirju Charles roi stavkarsko gibanje pojema. V okraju Liege pa se je stavkarsko gibanje močno razširilo. Sicer je bilo v Liegu mirno.

Bruselj, 7. junija. Navzlic temu, da je socialno-demokratska eksekutiva preklcala generalno stavko, se stavka vedno bolj širi. 200.000 delavcev stavka.

Kriza na Portugalskem.

Lizbona, 7. junija. Celokupni kabinet je sklenil v torkovem ministrskem svetu podati svojo demisijsko. V sredo je izročil ministrski predsednik predsedniku republike prošnjo za demisijsko.

Lizbona, 7. junija. Predsednik republike je baje sprejel demisijsko kabineta, ki mu jo je podal ministrski predsednik Vasconcelos.

Kralj Manuel o Portugalski.

Bruselj, 7. junija. Bivši portugalski kralj Manuel, ki je bil več dni tu, je sprejel mnogo iz Pariza došlih monarhistov. Bivši kralj je izrekel trdno prepričanje, da bo zopet zasedel portugalski prestol. Obiskal je tudi belgijsko kraljevsko rodbino.

Lizbona, 7. junija. Zbornica je sprejela zakonski načrt, s katerim se vrnejo Mignuelu Braganci in njegovi rodbini njih privatna posestva.

Turki v Perziji.

Tebris, 7. junija. Turški vojniki so zapustili Dilman ter preje z javnih poslopj odstranili turške zastave.

Maroko.

London, 7. junija. Iz Tangerja poročajo, da je sklenil diplomatski kor v Fezu z ozirom na sedanje nevarne razmere poslati vse evropske žene in otroke na morje, kakor hitro bo to mogoče. Baje je dala vojaška uprava pomotoma ustreliti v Fezu 20 domačih dijakov, ker jih je imela na sumu, da so v zvezi z vstaši. Djaki so bili baje nedolžni. Sultan Muley Hafid in poslanik Regnault sta odpotovala večraj dopoldne iz Feza.

Pariz, 7. junija. Iz Madrida poročajo, da so pogajanja glede razdelitve Maroka končana. Španska vlada se je prepričala, da gre Francoski edino le za varnost Feza. Špancem je bilo namreč dovoljeno skrbeti za varnost prelazov na severu. — Kar se tiče internacionalizacije Tangerja, je bilo sklenjeno, poklicati v Madrid mednarodne komisije, pred katero bi diplomatski zastopniki veselel razjasnili svoje stališče v tem vprašanju.

Kitajsko.

Peking, 7. junija. Kakor poročajo konzularna poročila, je dobil odpor proti inozemskemu posojilu v provincijah značaj tujcem sovražnega gibanja.

ITALIJANSKO-TURSKA VOJNA.

Kristjani v Mali Aziji.

Carigrad, 7. junija. Nekateri italijanski listi poročajo s prozornim namenom, da so poskusili mohamedanski prebivalci v Scalanovi, 6000 po številu, umoriti krščansko prebivalstvo, ki ga je 4000. Turško vojaštvo je napravilo zopet red. 6 kristjanov je bilo umorjenih, 20 jih je bilo težko ranjenih.

Iznani Italijanov.

Carigrad, 7. junija. Snoči se je odpeljal 700 Italijanov. Do večraj se bilo izdanih 2000 potnih listov za 5000 oseb.

Ankora 7. junija. Večraj zjutraj je dospelo sem z avstrijskim parnikom »Bukovino« 196 izgnanih Italijanov.

V Egejskem morju.

Carigrad, 7. junija. Večraj se je peljalo 7 italijanskih vojnih ladij mimo otoka Tenedosa.

Carigrad, 7. junija. Ministrski svet je snoči sklenil proglasiti nad otokom Kiosom izjemno stanje ter motivira ta svoj sklep s tem, da je grško prebivalstvo skrajno neprijazno Turkom.

V Tripolitani.

Carigrad, 7. junija. Poslanec iz Tripolitane Salejman el Baruni brzojavljaja na parlament in časopisje ter roti v svoji brzojavki, da naj Turčija ne zapusti Tripolitani, ker bi to pomenilo začetek razdelitve Turčije. Tudi če Turčija zapusti Tripolitani, pravi

v svoji brzojavki, se bomo bojevali naprej in uničili sovražnika ali pa bomo sami uničeni.

Carigrad, 7. junija. Poveljnik Bengaziju poročajo, da so Italijani 31. m. m. usmrtili v Derna nekega domaćina, ki je prišel brez dovoljenja v mesto in nekega zamorca, ki se je branil vstopiti v zamorsko legijo ter raztrgal uniformo, ki so mu jo vsilili. Pred svojo smrtjo je izjavil zamorec, da rajši umre, kakor da bi streljal na ljudi enake vere, kakor je on.

Telovadno društvo »Sokol« v Ljubljani.

V nedeljo, dne 9. junija razvije bratsko društvo »Sokol« v Borovnici svoj prapor. — Ljubljanska sokolska župa priredi ob tej priliki izlet (v kroju) v Borovnico. — Pozivljamo Vas bratje, da se ga udeležite v kar največjem številu. Odhod z vlakom ob 1. uri 6 min. popoldne. — Zberite se najpozneje ob 1/4 na 1. na južn. kolodvoru. Na zdar!

Odbor.

Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslavšek.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Modni salon
Ivane Schiller
Sr. Petra cesta 31

priporočajo

slamnike vseh vrst.

Izvršuje vsa

popravila.

:: Žalni klobuki ::
vedno v zalogi.

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 7. junija 1912.

Termin.

Pšenica za oktober 1912.	za 50 kg	11-51
Rž za oktober 1912.	za 50 kg	9-42
Oves za oktober 1912.	za 50 kg	9-22
Koruzna za julij 1912.	za 50 kg	8-83
Koruzna za avgust 1912.	za 50 kg	8-93

Efektiv

Trdno.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 300-2 Srednji zračni tlak 30-76 mm

Junija	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
5.	2. pop.	735-3	19-2	p.m. jzjah	oblačno.
9. zv.	735-7	14-9	sr. jzjah.		jasno
6.	7. zj.	736-6	13-0	sl. svzh.	"
7.	2. pop.	736-3	23-3	p.m. jzjah	"
9. zv.	736-2	17-5	sr. szah.		"
7. zj.	736-8	13-6	sl. jvzh.	pol oblač.	"

Srednja predvčerajšna temperatura 15-94, norm. 16-69 in večerajšna 17-99, norm. 16-79. Padavina v 24 urah 0-0 mm in 0-0 mm

Sprejme se takoj v trajno delo samostojen 2065

ključavničarski pomočnik

Leop. Grošelj, Sp. Šlička št. 66.

Šofer

samski, 25 let star, izučen mehanik s civilnim in drž. izpitom, vojaščin prost,

išče službe

za takoj ali pozneje. — Naslov: G. Lusner, Marije Terezije cesta 26 v Ljubljani. 2063

Hiša

z gostilno in prenočiščem (12 postelj), lepim vrtom itd. na prometnem mestu v Ljubljani se zaradi odhoda

ceno prodaja

Takoj je plačati samo polovico. Ponudbe pod »Lepa bodočnost« na uprav. »Slov. Nar.« 1999

Košnja

» pri dolenjskem kolodvoru » se odda.

Več se izve na »Kolenom križu«, Dolenjska cesta št. 23. 2046

Nizke cene!

Novosti sukna za moške in modnega blaga za damske obleke!

Zahtevajte vzorce!

LENASI & GERKMAN.

Ljubljana, Stritarjeva ulica 4.
Vzorec zavarovan.

Dva spretna
ključarska pomočnika
sprejme takoj
Ivan Triller na Bledu.

Blagajničarka
se takoj sprejme
v kavarni „Central“ v Novem mestu.

Krajevne agente
za prodajo lptavca (sira)
išče po vseh večjih mestih monarhije
Prva bes.-here. tvornica ovčjega
sira, Travnik, Bosna.

V nedeljo 9. junija
na vrtu Narod. doma
ob slabem vremenu v areni.

„Ljudski“
koncert

popolne
Slov. Filharmonije.
Začetek ob pol 8. zvečer.
Vstopnina 40 vin. za osebo.

Na prodaj

je radi opustitve podjetja pod jako ugodnimi pogoji
stanovanjska hiša št. 75 v Zg. Šiški in stavbišča

po nadrobni parcelaciji s poslopji na **perutinarskem zavodu** trdke Krapš & Ditrich v Zg. Šiški.

Ponudbe se sprejemajo na prostovoljni **javni dražbi dne 5. julija t. l.**
ob 9. uri dopoldne in nadaljevalje ob 3 uri popoldne na licu mesta.

Parcelacijski načrt in natančnejši pogoji so na vpogled v pisarni c. kr. notarja g. **Aleksandra Hudovernik** v Ljubljani.

Šolske potrebščine

vseh vrst se dobe po najnižjih cenah v

Narodni knjigarni

v Prešernovi ulici št. 7.

Konfekcijska trgovina in zavod za izdelovanje oblek po meri

A. KUNC

..... Ljubljana

..... priporoča svoje izborne izdelke vsakovrstnih

poletnih oblačil.

Strogo solidna postrežba. Najnižje, stalne cene.

..... Ilustrovani ceniki na razpolago.

K svojim trem otrokom
v starosti 16 mesecev, 3 in 4 l.
iščem
zanesljivo osebo.

Ponudbe pod
E. K. Celje, Poste restante.

Prva domača tovarna
omar za led
Simona Praprotnika
v Ljubljani, Jenkova ulica 7.

Prevezajo se vsa v stavbo in pohištveno mizarstvo spadajoča dela, katera se točno in po najnižjih cenah :: izvršujejo. ::
Velika zaloga gostilniških okroglih miz.
Ceniki se pošiljajo na zahtevo brezplačno in poštne prosto

Kovaškega vajenca
ne izpod 14 let, ki mora obiskovati strokovno šolo. **se sprejme pri g. Josip Vigele,** kovaški mojster v Perovi pri Beljaku.

Steklarska trgovina
M. TUŠEK, LJUBLJANA
Stari trg št. 28

140
priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podoba. — Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in stavbah. Najsolidnejša in točna postrežba.

= Dobiva se povsod. =

Umetni in trg. vrtnar
Ivan Bizovičar
Ljubljana, Kolezijske ul. 16

1542 **izvršuje**

šopke, vence in bukete
za razne prilike. — Delo umetniško okusno in po solidnih cenah.

Prodaja cvetlice, raznovrstne sadike cvetlic in zelenjavo.

Piramidna in kroglasta lavorjeva drevesa ter dekorativne cvetlice v veliki množini po zmernih cenah.

Naročila na deželo hitro in vestno.

Ana Gorec
Ljubljana, Rimska cesta št. 11

podružnica 1207
Marije Terezije c. 4 (Pri novem svetu).

Trgovina s kolesi
in njih deli.
Izposojevanje koles.
Najboljše pneumatike.

Kolarski vajenec
ne pod 14 let, ki mora obiskovati strokovno šolo **se sprejme**

pri g. Antonu Tresnik Beljak, Tirolerstrasse št. 26.

S pohištvom opravljena stanovanja
se oddajo
letoviščariem
v Framu blizu Maribora.

Več pove 2045
Leopold Šerbinek, učitelj v Framu.

Vsak dan Kavarna „Central“ : vso noč :
KONCERT
na novo došle priljubljene damske tamburaške kapele „Central“.
Z velespoštovanjem 2018 **Stefan Miholič, kavarnar.**

Aviso.

Dne 12. junija 1912 ob 10. dopoldne se bo pri c. kr. vojaškem oskrbovališču v Ljubljani

:: dražbenim potom oddalo najvišjemu ponudniku ::

82 q 50 kg prepečenca (Zwieback)

proti takojšnji pozitivni kupnine.

C. in kr. vojaško oskrbovališče v Ljubljani.

Razpis.

Pri Mestni hranilnici ljubljanski se razpisuje mesto

stalnega pisarničnega ravnatelja

s temeljno plačo letnih 7200 K s pravico do petih štiriletnic po 1000 K in s stanarino letnih 1200 K.

Prošnjiki za to mesto morajo biti absolvirani juristi in morajo izkazati večletno juridično prakso. Oni, ki bode imenovan, se bode moral na svoje troške vezati devet mesecev v večji hranilnici, oziroma banki; ako še ne bode izurjen v zemljeknjižnem poslovanju, se bode tudi na svoje troške moral tri mesece vezati v kaki notarski ali odvetniški pisarni.

S potrebnimi dokazili o študijah, praksi, starosti, domovinstvu, zdravju in znanju jezikov opremljene prošnje je pri podpisnem ravnateljstvu vlagati

do 1. julija t. l.

V Ljubljani, dne 4. junija 1912.

Ravnateljstvo Mestne hranilnice ljubljanske.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg št. 5

priporoča svojo ogromno zalogo poletnih oblek za gospode, dame, dečke, deklice in otroke po zelo reducirani ceni.

Panama klobuki od 6 K naprej.